

**Questiones subtilissime Alberti de
saxonia super libros posteriorum.**

Clarissimi doctoris dñi Alberti de saxonia qñones subtrales in libros posteriorum Parisi disputate feliciter icipiunt.
Deia doctrina et ois disciplina intellectuana ex preexistenti: sit cognitione.

Ircu librū po

teriorū qñif vtz de dñō stratiōe pole sit hñe aliqō distinctas notitias spē: vt .vz. sciaz: et opionē: notitiā plexā et icōplexā: notitiā intuitiā et abstractiā. Et arguit p q nō sit pole ali quē hñe sit sciaz et opionē de demfatiōe: qz si sic seg tur aliqūe de aliq re esse certū et dubiū sit eē pole. B est falsuz. falsitas pz de

se. nñā p. nā de qz bz sciaz de illo est certū. et de qz bz opionē de illo ē du. igit si pole eēt aliqūe sit hñe sciaz et opionē seqret qz pole esset aliqūe sit esse certū et du de demfatiōe: qd fuit pbādū. C. Sitr pbat q nō sit pole ali quē simul hñe notitiā intuitiā et abstractiā: qz notitiā intuitiā ē rei pñtis. nō abstractiā ē rei absentis: mō ipole est idē sit eē pñs et absena. g ipole est sit hñe de eod notitiā intuitiā et abstractiā: et pñs. B est impole de demfatiōe. C. 3. pbat q ipole sit aliqūe sit hñe notitiā plexā et icōplexā de demfatiōe: qz ipole est de demfatiōe sit hñe notitiā plexā. g ipole ē de demfatiōe sit hñe notitiā plexā et icōplexā. nñā t3 de se. s3 añs pbat: qz notitiā cōplexā nō hñ nñ de ppōne. demfatiō aut nō est ppō. igit eē. C. 4. sic. si qd esset va seqret q aliq distincta spē eēt sitia i spē. B ē falsuz. falsitas pz de se. s3 nñā pbat. qz notitiā est sititudo nālis rei note si g de aliq re hñtur ples notitiē qz illaruz notitiarū est eiusdē spē cū alia et sic distincta spē nō erunt distincta spē: qd iplicat. C. 5. si de demfatiōe nō ē aliq notitiā. g de demfatiōe nō sūt aliq notitiē distincte spē. nñā t3. añs pbat. nā si de demfatiōe eēt aliq notitiā vel ista esset de ea qñ esset vel qñ nō esset: nō pōt dici q sit de ea qñ nō sit: qz de nullo pōt esse notitiā qñ ipz nō est. qñlis hñ alicui appareat q de tali hñat notitiā p q itella istis est aliq pceptū q esset notitiā talis rei si esset: nec pōt dici q de demfatiōe sit aliq notitiā qñ est: nā nūqz ita est q demfatiōe saltē vocalis sit: qñ. n. aliq pferi maiorē nō pferi minorē. et e. et cū demfatiō sit maior et minor et cū ille non possint sit esse saltē in voce ab eodez pferēte et cū ad eē ali cui rotū regraf suas pres sit eē seqt q nūqz demfatiō est.

In oppositum

stratiōe sit notitiā plexā et icōplexā intuitiā et abstractiā sciaz et opionē. g pole ē aliqūe hñe sit notitias distinctas spē de demfatiōe. nñā t3. añs ptebit in processu questionis.

In ista qōne

erūt duo articuli. in qōne enī aliud suppo: et aliud qñif. pñ g articulus erit de suppo: et ar de qñto. In p. n. suppoif d demfatiōe eē aliqūa sciaz siue notitiā de q videbit i p ar: et qñ ad B ponā aliqō distinctiōes cū descriptionib: suoz: membroz. Secō ponam conclusiōes.

Quantum ad

pñ sit p distinctiō ista. et notitiā qdā vocat notitiā intuitiā qdāz vocat abstractiā. Notitiā intuitiā ē nō q aliq appbēdit re pñtes. notitiā abstractiā est qua aliquis appbēdit re abientē. C. 2. distinctiō est. nō intuitiā est duplex qdā ē notitiā intuitiā plexā. qdāz nō intuitiā icōplexā. nō intuitiā icōplexā ē. nō siue appbēssio q aliq appbēdit aliqūa rem

pñte simplr sine B q appbēdat illā re eē al. vt boies. vt al. bā vel nigrā. vbi gñā. vt si aliq appbēderet forte pñtes nō appbēdendo q esset al nec q eēt hō. nec alb' nec niger. C. 3. nō intuitiā plexā ē de re pñte pō vel diuisio. vbi gñā. vt si aliq for. pñte appbēderet eē albū vt nigr curre. re vt si curre: tal appbēssio vocaret nō intuitiā plexā. C. 3. distinctiō. ē. nō abstractiā sit d' z. nā qdā ē nō abstractiā plexā: qdā icōplexā. Nō abstractiā icōplexā est rei absentis simplr appbēssio. Nō abstractiā cōplexā est de re pñte pō vel diuisio. exēpla possunt facili patere ex di. etis. C. 4. nō plexā qdā est pfcā: qdā ipfcā. Nō plexā pfcā est q aliq pp aliqūa euidentia assentit alicui cōplexo ve t sine formidie ad op. et hñ nō cōplexā pfcā vocatur scia. Nō at plexā ipfcā est q aliq assentit alicui plexo cū formidine ad op. et hñ nō pōt vocari opio. C. 5. distinctiō est. nō plexā pfcā d' qñtuoz mōis p3 licōñ. sup p h. pmo. n. d' cōiter seu accipiē. et accipiē pprie. 3. accipiē magis ppe. 4. accipiē ppriissime. Nō plexā pfecta seu scia cōiter accepta pōt vocari cuiuscūqz veri appbēssio. et sic nō solū dicimur hñe notitiā plexāz pfectā de necessarijs verū etiā de cōtin' veris. vnde pmo mō accipiēdo sciaz dicimus nos scire for. legere et platonē currere. Nō plexā pfecta pprie accepta est cuiuscūqz veri frequenter appbēssio. et sic accipiēdo sciaz nō solū dicimur hñe sciaz de necessarijs seu de ppōnib' que semp sunt vere. s3 etiā de ppositionibus q frequenter sunt vere et plures: qñis nō semp. isto mō dicimus hñe sciaz de B q fulgura et tonitrua fiūt i estare. pluuie et niues fiūt in hyeme. Notitiā plexā pfecta magis ppe accepta d' cuiuscūqz veri et necessarij appbēssio. et isto mō nō solū sciunt hñes demfatiōe ue verū etiā pñ demfatiōnū. sic sunt ista. oē totū sua pre ē maius. de quolz esse vel nō esse. et de nullo sit. et sic de alijs. Notitiā aut plexā ppriissime accepta est cuiuscūqz veri et neqz p pmissas necias demōstrati appbēssio. et isto mō soluz sciunt hñes demfate et nullo modo dicunt sciri qñs qz necia: nec qñs frequenter vera: nec qñs ptingentia vera: s3 soluz necia ex pmissis necijs demfata. et sic accipit Aristot. sciam seu notitiā pfectā cū dicit. Scia est bitus acquisitus p demfatiōe. C. 6. distinctiō. aliqūe dicimus habere notitiā plexā qñtuoz modis. Uno: tanqz de illo cui intellectus assentit. isto mō dicim' nos hñe sciaz solū de ppositionib'. vñ ppōnes sunt qbus intellect' assentit si sunt vere. C. 2. de aliquo dicim' eē notitiā cōplexāz tanqz de illo qd significat p illud plexū cui intellect' assentit: et isto assentiēdo isti ppōni. triangulus h3 tres angulos eqles duobus rectis. dicimus scire B significabile plexe triangulū hñe tres duob' rectis eqles. C. 3. dicim' de aliq esse notitiā plexā tāqz de illo qd ē subz vel pdicatu illi' plexi veri cui itellus assentit: et sic assentiēdo isti hñi: triangulus h3 tres angulos eqles duob' rectis. dicim' hñe sciaz de triangulo. et sitr de ly hñe tres eqles duob' rectis. C. 4. de aliq d' eē nō plexā tanqz de signato subri vel predicati vi cui itells assentit. et sic assentiēdo isti hñi: triangulus h3 tres duob' rectis eqles. dicim' hñe sciaz de re signata per istū hñi triangulus. C. Et ista distinctiō nō solū itelligitur de nō plexā pfecta: verū etiā de nō plexā ipfcā: sic ē opio. vñ qñ mōis dicim' de aliq eē sciaz tot mōis possum' dicere de aliq eē opionē. C. Sitr illa distinctiō nō solū d3 itelligi de nō plexā pfcā. ppriissime accepta verū etiā de nō plexā cōiter ppe: et magis ppe accepta. C. Istis distinctiōnib' positio qñtū ad scōdaz pte pmi artic'. ponā aliqō hñes. qñ p' est ista. q de demfatiōe hñ ē nō plexā pfcā ppriissime accepta put dicim' illā eē tāqz de aliq subo alio plexi veri cui itells assentit. p3. nā isti plexo vo. ois demōstratio est sitis faciēs scire. itellec' assentit. et B pp ali quā euidentia: et illi' plexi veri subm est ly demfatiō. igit

Vertical text on the left page, likely bleed-through or a marginal note.

...vialag qui dicit motus...
...liber

Questio

...cipia naturalia et conclusiones...
...Ad rationes

Ad rationes

...ad pma dico q bene pbat q me...
...ad pma dico q bene pbat q me...
...ad pma dico q bene pbat q me...

...vel no esse qd no scitur per experientias...
...Ad aliam pncipia no possunt sciri scientia pncipaliter...

...Si vero nonnominis ambiguitas no con...
...ringit aut nihil discretat q nouit.

...Quarto queritur

...novo. et arguitur pmo q non per rone...
...novo. et arguitur pmo q non per rone...
...novo. et arguitur pmo q non per rone...

...In oppositum

...est Aristo. et comunitur omnes...
...est Aristo. et comunitur omnes...

...In ista questione

...sunt due opiniones. quaz...
...sunt due opiniones. quaz...

...vnde opinio psonis erat q quando deus...
...vnde opinio psonis erat q quando deus...

Primus

...pot pluriu vel paucioru reminisci de illis...
...pot pluriu vel paucioru reminisci de illis...

...Sed opinio

...est tota opposita isti opinioni...
...est tota opposita isti opinioni...
...est tota opposita isti opinioni...

Quarta

...Cz. 3. alig pbt de nouo acquirere scientia...
...Cz. 3. alig pbt de nouo acquirere scientia...
...Cz. 3. alig pbt de nouo acquirere scientia...

Ad rationes

ad pma dico q illa so' sit circa lit... Ad scdam. Az. negaret q...

Dupliciter aut est necessarium precognosce... re quid est. 2 quia est.

Quinto querit

pauciores. v3. qz est. 2 qd est. Et argi pmo. qz e... 2 qd est. sint pcognita. g qz est. 2 qd est. no sunt...

In oppositum

In ista qone

Quantum ad

pmu p notadu q pcognitio d' q' an alteri' cognitioes... relatiue ad posteri' pcognitio d' q' an alteri' cognitioes...

alys puta in rhetoricia seu puaaliis. C' Istis notatis ri... dedu e d' vtute pmois. ad qone pnt poni due pnes. p' due...

Quantum ad

gs sit maxim' nuerus terminoz no equalitii in signifi... cando p quos oes pcognitiones significant. recte est sile...

domo significat. 2 similiter quid nois istius termini risi... bile. C' Dis notatis pono istam coluclione. q ad intel...

Ad rationes

ad pnam p3 ex la dictis. C' Ad se... cundaz. plura sunt. 2 dico q imo...

Alta vero quid est qd dicitur intelligere opoz...

Meritur sexto

bilis oportuerit pcognoscere qz est de subo. Et... arguit pmo q no sic. Illud no o3 pcognoscere...

qz est 2 qd est pp qd est 2 si est qrimus in scia demarata... C' Illud qd demostratur in aliqua scia demonstratiua...

In oppositum

est Ari. in pmo b' in pmo caplo. 2 in illa lra. Duplr aut est neuz pcognoscere: 2 s' in op'...

In ista questione

recitabo vna opinionone ta... gete ista maz tenedo ea e' falsaz. 2 r' debeo ad qstiu.

Quantum ad

pmu. distincio sit ista qm sufficit... in pposito: sub3 capif duplr. vno? capif p illo de quo aliud d' in ppone: 2 sic capiedo subm...

medium affirmatiue coniunctus vtriusq extrematati. r per...
pns dictu affirmare de illo de quo debz demonstrari hoc...
verbum est z adiacens. r sic statz petere pncipiū. qz in...
verificando aliqd pdicatu de subo peti hoc verbū est z...

Quantum ad z ppono istā cōclusionē qz in oī...
scia demōstratiua oī de aliq subo...
capiendo subm in ordine ad passz p cognoscere qz est. vl...
fuit: vel erit vel pōt esse. p. qz oī p mario moueri sensus r...

pcognoscitur qz ē. r iō si i alyz sciētys dubitaret qz est. de...
subo recurrēdu ē ad metaphycā. r p illā B vbi est de subo...
spālis scie. pōt pbari r demōstrari r illo pbato r demōstra...

Ad rationes ad pmas cū dī. qz ē qñt rē. dico q...
hoc nō ē. qz est subm: s3 hoc bñ ē: qz...
est hnis demōstrande. Ad scōdam silt dico qz qz ē hnis de...

Est aut cognoscere alia qdēz prius cognoscē...
tem: quozūdas aut simul accipere notitiam vt...
qz cūqz ptingit eē sub vlibz. Qd. VII.

Veritur septimo vtrū i demō...
stratione ma...
ior cognoscat pns tempe qz ē r minor silt tem...
pore cū hne. r arg pmo qz nō. nā in demōstra...

pns tpe qz ecōuerio. igit rē. 4. pbat qz mior nō cogit...
tur silt tpe. nā si sic. scqref qz itellect pōt silt plura cog...
scere. hoc ē falsuz: qz vñ itellect nō intelligit. qñā t3 ex...

In oppositum aut ē Ap. i ca. illo vbi dīc. cog...
scēs hnes: aliq cogit pns tpe...
r aliqua silt. iducēs aut maiores r minoz silt cogit hnes.

In ista questione primo ponā vñ distincti...
ones. r cōclusiones.

De primo distinctio silt ista. qz duplex est cognitio...
hnis. quedā ē cognitio hnis qua cogno...
scim qz ipsa format: r apphēdim r significatiōe r cōlonis.

Quantuz ad secundū silt pma cōclusio ista...
vtrāqz pmissaz pōt...
cognosci sine hoc qz cognoscat p. pbat. maior pōt cogno...

cognosci sine hoc qz cognoscat p. pbat. maior pōt cogno...
sci sine hoc qz cognoscat minor. igit qlibet pmissarū pōt...
cognosci sine cognitioe alteri: r cōlo nō segt nisi ambe p...

ex pmissis: r aduertētia pñe r cōlonis sunt sufficēter cause...
scie istz r cōlonis: r nō est aliqd resistens hñū. igit cogitā...
maioz r minoz: r statim cōsiderato qz hñā est nēcāria: r...

Ad rationes Ad pma dico qz ordie nāli doctri...
ne maior pns cognoscat: nō silt omī...
nus nā trāspōitiōe pmissarū minor potest pns cognosci.

Scire est rem per causas cognoscere r quo...
nam illius est causa: r nō cōtingat aliter se ba...
bere. Questio. VIII.

Et auo circa scōs caplz querit. vtz...
dissō ipst scire silt bo...
na cū dicebat. scire est rē per cāz cognoscere: r...

hoc si res sigte per terminos simplices no sunt eedes vel non adiacent sibynnic illo modo quo significant per terminu coplexu: tunc ille terminus pro nullo supponit. Verbi gratia. sicut est iste terminus coplexus. homo imaginabilis: tunc no se quif. ergo nihil significat: imo significat homines et imaginabilia sed tali modo: qd no est i re debita correspondetia. et sic etia dico qd sic est de istis terminis vacuu et chymera. vnde iste terminus vacuu significat locu et corpus. sicut iste terminus chymera significat caudas draconis: facies virginis: et culu mulieris. ergo bene pcedo qd isti termini vacuu et chymera sunt signa et significant aliquid vel aliqua: nego tamen qd supponat p aliquo. vnde aliquid pot aliq aliq significare: et tunc no pot pro illo supponere. ronale. n. significat aiā ronalem: et tamen no potest pro ea supponere. similr albu significat albedinē: et tamen no pot pro ea supponere. ista. n. est falsa. aia est ronalis. similr ista. albu e a3. qd aliqd pot aliq significare: et tamen no potest pro illo supponere. ita dico qd vacuu bñ significat aliqd: et tunc no pot pro illo supponere i ppo. ne. similr chymera. et id ly chymera bene significat aliqd quando ponit in ppositione: tñ pro nullo supponit. C. p. quilibet ppo affirmatiua cui subm est hic terminus chymera: vel hic terminus vacuu est falsa: et sic soluit dubiu cuius dubitaf vtru isti termini vacuu et chymera: et siiles essent signa. C. Sed dices si vacuu est signu: tunc significat per istuz terminu vacuu: qd no videt qd sit signu alterius qd vacuu eodē mō dicif de ly chymera. C. Rñ def qd ly vacuu qñis sit signu: tamen nego qd vacuu significet p istuz terminu vacuu. s3 res qd sunt intelligibiles tali pceptu coplexo a quo sumif hoc nomē vacuu. C. Dices tūc si pceptus a quo sumif hoc nomē vacuu esset coplexus: tē esset ppositio: sed hoc est falsuz. C. Rñ def negado qñas imo no ois pceptus coplexus est ppo: sed bñ qñ cōceptus simplices coponunt me ista copla est: tūc bene pcedo qd talis cōceptus et talis coplexio est ppo: sed si plures termini incoplexi coplecteretur adiuuic per modū determinabilis et determinationis: vel aliquo mō h3 sine hoc verbo est: tunc no oportet talē cōceptuz coplexū esse pponēz mō sic est de cōceptu a quo sumif hoc nomē vacuu. similr de cōceptu a quo sumitur hoc nomen chymera.

Ad rationes. Ad pma dico qd hic terminus vacuu bene pot esse subm alicui cōclusionis scite et demōstrate vel demōstrabilis: sed tñ notitia illi cōclusionis no est notitia vacuu: s3 est notitia de loco et corpore. vnde in sciēdo istā. vacuu eē est impossibile. nos habemus sciētiā de corpore et de loco. vnde ex hoc scim qd nullus locus est sine corpore. C. Ad secūdā dico qd qñ tonitrua no sunt no habem aliquā sciāz: qd sit sciētia tonitruoz: sed habem bene itētiōne que eēt sciētia tonitruoz si essent. C. Ad tertīā cū dī rē. dictuz est in questiōe. C. Ad quartā bene pcedo qd accipiēdo no ens p falso de no ente seu falso bene possum habere scientiaz. no tanq de cōclusionē demōstrabilis: sed bñ tanq de subto cōclusionis demōstrabilis. C. Ad quintā. chymera est opinabilis. dico qd est falsa: sed bene res sunt opinabiles et intelligibiles tali pceptu a quo sumif hoc nomē chymera. C. Ad sextā qd no est significari. nego hoc. et quādo vterius dicitur vacuu no est. cōcedo. et quādo vterius dicif vacuu significat per istū terminu vacuu. nego. vnde hic pūctus est in positione questionis. C. Ad septimā. ego scio vacuu no esse. cōcedo. qd scio nullū locū posse esse sine corpore. et qñ dicebat vacuu no eē: vel est vacuu: vel aliud a vacuo. nego hoc: qd nec est vacuu: nec aliud a vacuo. sed bene cōcedo qd vacuu no est: vel est vacuu: vel no est vacuu: et tunc pcedo alterā partē. s3 qd vacuu no esse no est vacuu. C. Et

qñ dicebat que res est vacuu no eē. dico qd est vni significabile complexe. Et quādo dicif. vbi e: dico qd vbiq. nā vbiqz formef bec ppositio. vacuu no est: ipsa erit vera. et sic patet questio.

Quoniam autē oportet credere et scire rem in huiusmodi habendo syllogismū quem vocauimus demonstrationem. est autē hoc qd est ea scire ex quibus est syllogismus. necesse est non solum p̄cognoscere prima aut quedā sed etiaz magis. Questio. XI.

Ad decimo queritur. vtruz ad cuiuscūqz pponis requiraf et sufficiat sic esse sicut p ipsaz significat. C. Arguit pmo qd nō. nā posito qd ego dicerē istaz ppositionē et nullaz aliā. ppo quā pfero est falsa. ista ppo est falsa: et sic est sicut per eā significat. igitur sic esse sicut p pponēz significatur nō sufficit ad hoc qd ppositio sit vera. qd predicta ppositio sit falsa. pbo. qd vlt est vera: vel falsa. si falsa habetur pposituz. si vera. ergo ego dicens pponēz a me pcola tam esse falsaz. nō dicerē verū. igit si pdicta ppositio pceditur vera: nō erit vā. igit si erit vera: nō erit vā. C. Secūdo. posito qd fortes dicat istā. plato dicit falsuz: et nihil aliud. plo dicat istā. for. dicit falsuz: et nihil aliud. tūc sic est sic pponēz. for. significat: et tñ ppositio for. est falsa. et sicut sic est: sicut significat per ppositionē plato. et tamen ppositio platonis est falsa. ergo qd aliqua ppo significet sicut e: nō sufficit ad hoc qd ipsa sit vera. nā tenet. aīs probaf. nam ex qd for. et plo vterqz eoz dicit alterū dicere falsuz. igit vlt ambo dicūt verū vel falsuz. si falsuz: tūc sic e sic quilibet eoz dicit: et tñ quibz eoz dicit falsuz: et tūc habet ppo. s3 qd sic eē sicut significat p ppositionē nō sufficit ad h ppositio sit vā. Si autē ambo dicūt verū: tūc quilibet eoz mentif. igit si vterqz eoz dicit verū: vterqz eoz dicit falsuz: qd fuit pbandū. C. Tertio. bec ppositio cōditionalis. si omnis ppositio est affirmatiua. nulla ppositio e negatiua. significat sic esse sicut est: et tamen est falsa. igitur sic esse sicut per aliquā ppositionē significat: nō sufficit. nā tenet. aīs pbatur. pma eniz eius pars nota est. s3 pdicta ppositio significat sic eē sicut est. ex eo qd impossibile est sic esse sicut significat aīs qñ sic sit sicut significat suū pñs: s3 secūda pars antecēdētis. s3 qd predicta cōditionalis sit falsa. patet. quia eius aīs est possibile. et eius pñs impossibile. sed omnis cōditionalis est falsa: cuius aīs est possibile et pñs impossibile. qd autē pñs predictē cōditionalis sit impossibile. patet. s3 nulla ppositio est negatiua: qd impossibile est ipsum esse verū. nec. n. potest esse verū qñ est: nec qñ nō est. Non eniz quādo nō est. qd. n. nō est nō potest esse veruz: nec quādo est: qd qdū est aliter est qd significat. si significat. n. qd nulla est ppositio negatiua: et qdū e bec ppositio: nulla ppositio est negatiua tādiū est aliqua ppositio negatiua: ex eo qd ipsam est negatiua. C. Quarto. bec ppositio. si nihil demōstraf hoc nō demōstraf. significat sic esse sicut est: et tamen est falsa. igit significare sic eē sicut est. nō sufficit ad hoc qd ppositio dicat vera. nā tenet de se. aīs probaf quo ad primā ei partē. patet de se. quia est vna cōditionalis sic se habēs: qd impossibile est sic eē sicut significat aīs: qñ sic sit sicut significat pñs. quo ad scōdaz eius partē pbat: qd aīs est possibile et pñs impossibile est esse verum: qd quādocūqz hoc est: hoc nō demōstraf: tunc aliquid demōstraf: qd ly hoc demōstraf: et hoc idem qd pdicta ppositio dicit nō demōstrari: ergo pñs nō pot esse verū si sic est sicut significat per aīs. Si enim sic est

qd nihil demōstrat: tunc nō pot esse B aīs: hoc nō demōstratur: qd esse huius pñis. nihil demōstraf. et si hoc pñs B nō demōstraf nō potest esse si sic est sicut significat p aīs hoc. s3 nihil demōstraf: tunc etiā nō potest esse verū si sic est sicut significatur p hoc antecēdēs nihil demōstratur. C. Quinto. bec ppositio chymera nō est chymera: et tñ bec ppositio chymera nō est chymera: nō significat sic esse sicut est. ergo significare sicut est nō requirif ad hoc qd ppositio sit vera. nā tenet. aīs quo ad scōdam partē pbat: qd nō significat aliquid esse. qd nō significat sic eē sicut e. C. 6o eodez mō ista. adā fuit. antipps erit argueretur.

In oppositum arguit. nam cōiter quādo audimus aliquas ppositiones veras et que apparent nobis vere: nos dicimus. o domine ita est sicut dicitis. vnde videtur qd ad ita esse: sicut per ppositiōnem significatur: sequatur eaz esse veras.

In ista questione sit pma cōclusio. Ad veritate ppositionis affirmatiue requirif subiectū et pdicatuz supponere pro eodez. ista cōclusio patet. qd in omni ppositiōe affirmatiua copla verbalis manet affirmatiua significat subm et pdicatuz supponere pro eodez. et si subiectū et pdicatuz supponūt pro eode: et ppositio nō est falsificās se. ita est sicut per illā significatur: et nullo mō aliter qd est ergo pdicta ppositio est vera: et si est vera oportet subiectū et pdicatuz supponere p eodez. C. Cōfirmat. nā si a. est b. tunc a. est illud qd est b. ergo si aliqua ppositio affirmatiua est vera: tunc illud qd significatur per subm est illud qd significat per pdicatuz. veruz est tamē qd hoc nō cōuertif euz oibus ppositionibz. v3. si in ppositiōe affirmatiua subiectū et pdicatuz supponūt p eode. ergo illa ppo sit vera. hoc tamē nō tenet in ppositiōibus falsificātibz se. sicut in ista. ego dico falsuz. posito qd nihil aliud dicā. C. Ex ista cōclusionē sequif omnem ppositiōē affirmatiua significare se eē verā. probatur. nam pponēz affirmatiua esse verā est hoc pro quo supponit subm esse idēz pro quo supponit pdicatuz: sed mō ois ppositio affirmatiua ratione copule verbalis affirmatiue significat hoc pro qd supponit subm esse idēz: pro qd supponit pdicatuz. ergo omnis ppositio affirmatiua significat se esse verā. C. Secūdo sequif qd bec est falsa. chymera e chymera. et vni omnis ppositio cuius subiectū pro nullo supponit si sit affirmatiua de pñenti. p3. qd ex quo ad veritates affirmatiue requirif subiectū et pdicatuz supponere pro eode. ergo si subiectū pro nullo supponit ille conditio deficiet. C. Sed dices cōtra. a. est a. bec e pdicatio eiusdem de seipso. ergo videt qd sit vera. C. Secūdo. nā p3. qnto metaphice cōcedit istā. nō ens est nō ens. igit aliqua est affirmatiua vā cuius subiectū pro nullo supponit. Si militer solet pcedi ista. nihil e nihil: et videt qd sit affirmatiua: qd hoc pdicatuz nihil videt affirmari de hoc subto nihil. C. Rñ def ad pmi eo qd nō sufficit ad veritatē ppositiōis affirmatiue terminū: de termino sibi cōsimili affirmatiue pdicari. sed cū hoc etiā requirif illos terminos supponere pro eodez: et sic v3 intelligi illa auctoritas boeti in pdicamēto substātie. nulla est verio: pdicatio illa in qua idēz pdicat de seipso. C. Ad aliā dico qd in ista ppositiōe. nō ens est nō ens. pma negatio nō pot ferri super copulaz verbalē ppositiōis: vel super istuz terminū ene. pmo nō dico qd ista est vera: nec ipsa est affirmatiua: sed negatiua. nam tunc eius sensus est. nō ens est nō ens. i. ens nō est nō ens: vel nō est ita qd ens est non ens. si autē cadit sup istū terminū ens: tunc est falsa. et tūc eius sensus est qd est non ens est nō ens: et tūc est affirmatiua falsa. C. Ad pmi itel

lectū ipsaz cōcessit Aristo. et nō ad 2m. sicut pot dici de ista ppositione nihil est nihil. C. Secūda cōclusio. Secūda cōclusio. ppositiones affirmatiue: ad quarū veritatē nō sufficit illud pro quo supponit subm eē illud pro quo supponit pdicatuz. alique eni ppositiones affirmatiue sunt falsae: vbi tamē hoc pro quo supponit subm: est hoc pro quo supponit pdicatuz. verbi gratia. posito qd ego dicaz. ppo quam ego profero est falsa. et nulla alia: et sit ista ppo a. tunc arg. sic. a. ppositio est falsa. et eius pdicatuz est ly falsa. ergo ei pdicatuz supponit pro a. ppo ne cuius est pars. et similr ei subiectū supponit pro eodez. s3 ppositio quā profero est falsa. ergo a. pponis subiectū et pdicatuz supponūt p eodem: qd a. ppositio sit falsa patet. quia significat se esse veram: et se esse falsam: euz sit affirmatiua per vniuz correlarium illatum ex precedenti. et euz hoc significat se esse falsam: sed qd nō est sic qd sit vera et falsa: cum nulla ppositio sit vera et falsa simul. ergo nō est ita sicut per a. ppositiōez significatur. et ex quo nō est ita sicut per eam significatur: sequitur eā esse falsam. C. Ex quo infero qd omnis ppositio significans se esse verā: se esse falsam est falsa. C. 3o cōclusio. ad veritatē ppositionis negatiue nō requiritur qd subiectū et pdicatuz supponant pro diuersis. patet. nā ista ppositio. chymera nō est chymera: est vā ex eo qd bec est falsa. chymera est chymera: et tamē in ista subiectum et pdicatuz nō supponunt pro diuersis. s3 chymera non est chymera. patet. quia pro nullo supponunt: et tamē supponerent pro diuersis. oportet qd pro aliquibus supponerēt. C. Quarta cōclusio. ad veritatē negatiue sufficit qd subiectuz et pdicatuz nō supponant pro eodez. p3. qd ad veritatē affirmatiue requiritur qd supponant pro eodem. igitur ad veritatē negatiue sibi oppositae sufficit qd non supponant pro eodem. C. Quinta cōclusio. ad veritates cuiuscūqz ppositionis sufficit et requiritur qd sic sit sicut per eam significatur. C. Pro declaratione istius cōclusionis oportet notare qd ly sicut confundit terminum sequentem confuse mobiliter. ergo si sic est sicut per aliquam ppositionem significatur: tunc sic est qualitercūqz per illam significatur. C. Ex quo infero qd descriptio ppositionis vere quam aliqui ponunt non valet. videlicet ppositio vera est que sic se habet qd significat precise sicut est. pmo quia nō oportet addere ly precise ex quo ly sicut est confusius terminus sequentis confuse motus etiam nulla ppositio significat sic esse sicut est. patet. nam si aliqua. da illam. et sit illa. homo est animal. verbi gratia. probatur qd illa non significat sicut est: quia si significat sicut est: ipsa significat qualitercūqz est. sequentia tenet ratione de ly sicut. falsitas patet. quia non significat taliter qualiter est deum esse: nec significat taliter qualiter est homines currere. et sic de alijs. Dico ergo qd ad veritates ppositionis sufficit et requiritur qd ita est sicut per eam significatur: hoc est qd ipsa significet taliter qualiter est: et non significet aliquid aliter qd est. patet ex cōmuni modo loquendi: quia ex hoc qd dicimus aliquam ppositionem veram. alij dicunt. domine ita est sicut dicitis: et quādo sic est sicut per ppositiones a nobis prolatas significatur. alij dicunt. domine vos verum dicitis. C. Ex ista cōclusionē sequitur qd si aliqua ppositio taliter qualiter est: et euz hoc significet aliter qd est: est falsa. patet. quia vel illa ppositio est vera vel falsa: si falsa habeo pposituz: et non potest dici qd sit vera: qd nō est ita qualitercūqz per eam significatur. hoc tamen requireretur per conclusionēz positaz si deberet esse vera. C. Ex hoc vterius infero qd bec est falsa. ego dico falsuz. posito qd nihil aliud dicā: et vlt quilibet ppo falsificās se. qd qñis tales significet taliter qd est: tamen cū hoc etiaz

significat aliter q̄ est. verus est q̄ alij dicunt q̄ ad veri-
tatem p̄positionis de p̄senti affirmatiue sufficit: ⁊ requi-
ritur sic esse sicut per eā significat: ⁊ ad veritatē p̄pōnis
negatiue sibi oppositē nō requirit q̄ sic sit sicut p̄ ipsam
significat: ⁊ nō sic sit sic p̄ affirmatiuā sibi oppositā si-
gnificat: ⁊ nō requirit q̄ sic sit sicut per eaz significatur.
¶ Ad v̄itatez aut̄ p̄pōnis de possibili regriū q̄ sic possit
esse sicut per ipsaz significat. ¶ Et ad veritatē p̄pōnis de
p̄terito sufficit ⁊ requirit q̄ sic fuit sicut p̄ ipsaz significat
⁊ nō requirit q̄ sic sit sicut per eā significat. ¶ Breuiter
ego dicere q̄ ista p̄pō. adā fuit significat talr qualr ē. imo
taliter qualiter mō est. iam p̄. q̄ significat adā fuisse: mō
iaz est adā fuisse: imo semp̄ erit in p̄p̄tuz.

Ad rationes. Ad p̄. posito casu q̄ ego ⁊. amit/
10: iā p̄pō est falsa. cōcedo. ⁊ v̄iteri⁹
cū dicit sic est sicut per eā significat. nego. ⁊ diceret ipsa
est falsa: ⁊ ipsa significat se esse falsā. cōcedo totū. q̄ sic est
sicut p̄ eā significat. nego. q̄ ad hoc q̄ ipsa eēt v̄a re-
quireret q̄ ipsa significaret taliter q̄liter est. ⁊ cū hoc non
significaret aliquāly talr q̄l̄ nō est. sic nō est de p̄dicta p̄-
positiōe. p̄. q̄ significat se esse verā: ⁊ se esse falsā: ⁊ q̄uis
in hoc q̄ significat se esse falsā significet taliter q̄liter ē.
tū in hoc q̄ significat se esse verā: significat aliter q̄ est.
¶ Ad secūdaꝝ cōsimili modo. ¶ Ad tertiā cū dicit. sicut
per illā p̄pōnez significat. ois p̄pō est affirmatiua. q̄ nul-
la p̄pō est negatiua. cōcedo. ⁊ cū dicit tū bec est falsa. nego
⁊ quādō dicebat. anō est possibile. ⁊ nō impossibile. nego.
imo dico q̄ nō est posse. v̄. nulla p̄pō est negatiua. ⁊ q̄i
p̄baba. impossibile est eā esse verā. cōcedo. ⁊ q̄i dicit. ergo
est impossibile. nego. q̄ ad hoc q̄ aliqua p̄pō dicatur
possibilis. nō re⁹ q̄ possibile sit eā esse verā: sed sufficit q̄
sic p̄t esse: vel aliq̄n sic erit sicut p̄ eā significat. ¶ Ex q̄
infero q̄ aliq̄d possibile impossibile est esse verū sine noua
ip̄positiōe terminoz. p̄. statiz de ista. nulla p̄pō ē negatiua
que est possibilis: q̄ forte cras sic erit: q̄ nulla p̄pō erit
negatiua: q̄ impossibile sit ipsaz esse verā. p̄baf̄ latis bñ i
arguēdo ad questionē. ¶ V̄iteri⁹ dico q̄ ad veritatē p̄di-
tionalis nō requirit q̄ si anō sit verū: vel si anō possit eē
verū q̄ nō sit verū: vel possit esse verū. p̄. statiz in ista. si
ois p̄pō est affirmatiua. nulla p̄pō est negatiua. anō enim
p̄t esse verū. ⁊ nō impossibile est esse verū. Sed ad verita-
tez p̄ditionalis requirit q̄ si ita est sicut significat anō.
sic est sicut significat nō: imo aliq̄n esse nō: repugnat
veritati anō: ⁊ tamē sic eē sicut significat p̄ nō. neces-
sario sequit̄ ad veritatē anō: ⁊ hoc est q̄ alij dicunt. sub
bis verbis q̄ aliqua est nō bona cui⁹ act⁹ exercit⁹ nō
repugnat veritati anō. nihilomin⁹ act⁹ signat⁹ nō
repugnat. sed se⁹ necessario ad veritatē anō. ⁊ ita recte ē
in ista. si ois p̄pō est affirmatiua: nulla p̄pō est negatiua.
⁊ recte nō mō ad q̄rtā. ¶ Ad 5. dico q̄ chimera nō est
chymera significat taliter q̄liter ē: q̄ significat chimeraꝝ
nō eē et ita est. igit̄ ⁊. ¶ Ad sextā cōsimili mō. ⁊ sic p̄. q̄.

**Propter qd̄ vnūquodq̄ est tale ⁊ illud ma-
gis.** **Questio. XII.**
Undecimo querit̄ vtrum ista
p̄pō sit v̄a. p̄pter qd̄ vnūquodq̄ est tale: ⁊ illud magis. Et ar-
guit̄ p̄mo q̄ nō. nā ly p̄pter dicit habitudinez
alicui⁹ cause. mō siue dicat habitudine cause efficiētis: seu
finalis: seu formalis: siue māl̄is. p̄batur q̄ p̄dicta p̄pō sit
falsa p̄mo de efficiēte. nāz hō inebriat̄ p̄pter vinū: nec se⁹
q̄ vinū magis inebriat̄. ¶ Secūdo. aer fit calidus ⁊ cale-
fit p̄pter solē: nec sequit̄ p̄pter hoc. sol est calidus
q̄ aer: sol enī nō est calidus q̄uis sit p̄ductiu⁹ calozis. si
quis. n. digito solē tāgeret nō sentiret calozē: ex eo q̄ coz-

pora supercelestia nō habēt tales q̄l̄itates tāgibiles eis isti-
ras. ¶ Tertio. ferrū est calidū p̄pter ignē: nec tū ignis ē
magis calidus. ferrū. n. calidū int̄stus calefacit: ⁊ int̄st⁹
ledit. igit̄ est magis calidū q̄ ignis. igit̄ falsū ē p̄pter qd̄
vnūquodq̄ ⁊. ¶ Quarto sic. plato est hō p̄pter patrē suuz
fortē: ⁊ tū nō sequit̄ p̄pter hō q̄ for. sit magis hō. ¶ Quin-
to. celū mouetur p̄pter intelligētā. nō sequit̄ p̄pter hoc
q̄ intelligētia magis moueat̄. igitur rōne cause efficiētis
falsum est p̄pter qd̄ vnūquodq̄ ⁊. ¶ Sexto p̄batur q̄
nec in genere cause formalis p̄dicta p̄positiō cōtineat ve-
ritatē. nam paries est albus p̄pter albedinē. nō tamē seq̄-
tur q̄ albedo ē magis alba. albedinē enīz nō dicim⁹ eē al-
baz. ergo etiaz nec albedinē dicimus esse magis alba q̄
parietes. ¶ Septimo p̄batur q̄ p̄dicta p̄positiō nō ha-
beat verū in genere cause materialis. nā homo est corru-
ptibilis p̄pter suā materiā: nec p̄pter hoc sequit̄ q̄ mā ho-
minis est magis corruptibilis. materia. n. hōis est p̄petua
⁊ incorruptibilis. igit̄ ipsa nō est magis corruptibilis aliq̄.
¶ Octauo p̄batur q̄ nec p̄dicta p̄pō habeat veritatē in
genere cause finalis. nā tunc Aristō. per istā p̄pōnez nō p̄-
baret q̄ p̄misit magis scirent q̄ p̄lo: ⁊ magis eōd̄erit. v̄-
videlicet q̄ p̄lo magis sciret q̄ p̄misit: sed hoc est fal-
sum: ⁊ falsitas patet ex eo q̄ Aristō. per p̄dictaz p̄pōnem
it̄dit p̄bare q̄ p̄misit magis sciātur q̄ p̄lo: ⁊ nō q̄ p̄clu-
sio magis sciat̄ p̄misit. nā tenet ex eo q̄ p̄misit sciunt̄
tur per p̄clonē tanq̄ per finem. Si igitur in genere cause
finalis verū est q̄ p̄pter qd̄ vnūquodq̄ tale: ⁊ illud ma-
gis sequeret̄ cōclūsiōe magis sciri q̄ p̄misit: ex eo q̄ p̄-
misit sciunt̄ p̄pter cōclūsiōe tanq̄ p̄ fines.

In oppositum est Aristoteles in p̄mo hui⁹ qui
ponit istaz p̄positionē seu istud
principium. p̄pter qd̄ vnūquodq̄ ⁊.

Ista p̄positiō nō habet omnino veritatē ni-
si modicē aliq̄l̄r. ¶ Por-
tet ergo si dicta p̄positiō debet habere veritatē q̄ illud
p̄dicatur in quo aliqua adinuicē cōparant̄ fm̄ magis ⁊
minus in sit v̄triq̄ illoz q̄ adinuicē cōparant̄: ⁊ pro-
pter hoc nō sequit̄. si homo est ebrius p̄pter vinū q̄ vi-
nū sit magis ebriū ex eo q̄ esse ebrius nō competit vino.
Similiter nec sequit̄ p̄pter hoc q̄ si aer formaliter est ca-
lidus p̄pter soles q̄ ergo sol sit magis formaliter calidus
p̄pter hoc q̄ sol nō est formaliter calidus. ¶ Secūdo regri-
tur. q̄ illud p̄dicatur in sit ambobus vel possit esse h̄z ma-
gis ⁊ min⁹: ⁊ p̄pter hoc nō sequit̄ si plato est homo p̄pter
fortē patrē suuz: q̄ ergo for. sit magis homo q̄ plato: q̄ ly
homo nō dicit̄ de bis fm̄ magis ⁊ min⁹. ¶ Tertio requi-
rit̄ q̄ illoꝝ que sic adinuicē cōparant̄ vnuz sit causa al-
terius: nō solū simpliciter in essendo: ⁊ etiaz i causando eē
tale: ⁊ p̄pter hoc nō sequitur domus p̄pter edificatozem
est: ⁊ domus est alba. ergo edificator est magis albus.
edificator enī q̄uis sit causa essendi domus: tamē nō ē
causa q̄ dom⁹ sit talis: v̄puta alba vel nigra ⁊. ¶ Quar-
to requirit̄ q̄ tali cause soli cōueniat actus caliditatis re-
spectu illius effectus. si enī cōueniret pluribus nō posse-
mus p̄cludere de aliquo q̄ esset magis tale. verbi gratia.
posito q̄ tu diligis for. p̄pter platonē: ⁊ p̄pter ciceronē: ⁊
p̄pter rolāduz: nō sequit̄. tu diligis fortē p̄pter platonē.
q̄ magis diligis pla. in casu enī in quo diligis for. p̄ plato-
nē: ⁊ p̄ ciceronē ⁊. v̄t illis p̄ficiat ⁊ bñ faciat tu potes di-
ligere fortē magis q̄ aliq̄n aliū istoz: tamē diuissim⁹: q̄
tu diligis ioz: ⁊ p̄pter platonē aliquo gradu dilectionis.
⁊ postea q̄ diligis euz p̄pter ciceronē. illa dilectio inten-
ditur: ⁊ quia etiaz euz diligis p̄pter rolāduz adbuicem
ditur: ⁊ sic dilectio qua diligis for. p̄ p̄les alios p̄t eē it̄-
rior: q̄ sit dilectio alicui⁹ illoꝝ diuissim⁹. p̄ hoc ergo q̄ pla-
toni nō soli p̄ueniat eē causa dilectiōis p̄ quā diligo for.

p̄pter hoc nō sequit̄. diligo for. p̄pter platonē. ergo magis
diligo platonē. ¶ Ex hoc infero q̄ possibile est magis cre-
dere alicui p̄clūsiōi q̄ aliq̄d p̄misit: ex q̄bus ipsa deducit̄.
v̄bi gr̄a. posito q̄ sit vna p̄clūsiō: puta a. que p̄ plures
rōnes p̄babilis sit deducta: tūc p̄ma rōne p̄babilis facta
credulitas qua credo ipsi a. est equalr̄ int̄stā. ⁊ aut̄ rōne
p̄babilis facta agēte ⁊ p̄clūsiōe creduliter de a. est magis
intensa: ⁊ sic v̄iteri⁹. ⁊ sic tot possunt fieri rationes. p̄babi-
les ad a. p̄clonē q̄ credulitas ipsius a. ē magis int̄stā q̄ sit
credulitas aliquarū p̄misarū. p̄babilis: ex quib⁹ ipsa de-
ducit̄. verus est tamē q̄ p̄ma rōne facta nō statiz creduli-
tas a. p̄clūsiōis est int̄stior q̄ credulitas p̄misarū. ex q̄-
bus a. deducta: sed sc̄da rō facta ad a. credulitas p̄clūsiō-
nis ipsius a. potest esse int̄stior q̄ sit credulitas p̄misarū
p̄me p̄clūsiōis: etiaz q̄ sit credulitas p̄misarū sc̄de cōclū-
siōis. ⁊ sic v̄tra p̄pter istā etiā v̄ltimā modificatiōe nō
sequit̄ p̄clūsiōe ⁊ p̄pter illā. q̄ mā magis est: q̄ nō soli ma-
terie p̄uenit esse causas ipsius cōpositi. ¶ Sed cōtra. si h̄
esset quod iaz dictū est in ista v̄ltima modificatiōe: seq̄-
q̄ de illa p̄missa posset cōcludi q̄ magis sciret q̄ p̄clūsiō.
p̄clūsiōe ⁊. ex eo q̄ nulla p̄missa se sola facit scire p̄clūsi-
ōnez. ¶ Respondet q̄ i demōstratiōe alicui⁹ p̄clūsiōis neu-
tra p̄misarū est totale anō: sed totale antecēdēs est vna
p̄positiō cōpūlatiua cōposita ex maiorē ⁊ minorē ⁊ illa cō-
clūsiōe: ⁊ illa se sola posita est causa q̄ sciat̄ p̄clūsiōe: ⁊ illa
etiā magis scit̄ q̄ p̄lo: ⁊ cū illa nō sciat̄ nisi eius quelibet
pars sciat̄: sequit̄ etiā qualibet p̄misarū magis sciri q̄ p̄-
nez. Ista p̄positiōe sic modificata pono istā p̄clūsiōe q̄
ipsa est vera: sed hoc nō potest p̄bari demōstratiue: quia
p̄ncipia sunt idemōstrabilia. potest tamē aliquāly per-
suaderi ⁊ declarari exp̄lariter sic h̄. declarat eaz in ista.
nā si aliquis diligit aliq̄d p̄pter pecuniā. ille magis dili-
git pecuniā. p̄dicta p̄pō posset exp̄larificari in p̄lib⁹ alijs.

Ad rationes. Ad p̄mā homo ⁊. dico q̄ illi de-
ficit p̄ma p̄ditio q̄ eē ebriū nō cō-
uenit v̄triq̄: nō enīz cōuenit vino. ¶ Ad sc̄dam dico q̄
etiaz ibi deficit p̄ma p̄ditio: q̄ soli nō p̄uenit esse calidū
formalr̄ q̄uis sibi bñ p̄ueniat eē p̄ductiuū calozis. ¶ Ad
tertiū potest dici q̄ ferrū nō est magis calidū q̄ ignis: sed
tamē quia ferruz est magis dens⁹ ⁊ magis cōfectū q̄ sit
ignis ferrū sentit̄ ⁊ iudicat̄ magis calidū q̄uis sit i eo lati-
tur iō mior caliditatis q̄ in igne. vnde si esset aliq̄d calidū
nō habēs nisi quattuor gradus caliditatis: si illud cōdēda-
retur sine appositione alicuius gradus calozis sentiretur
⁊ iudicaretur calidius q̄ ignis per cōdensationē sue: ma-
terie. nō tamē sequitur ex hoc q̄ ipsuz esset calidū magis
imo p̄t eē minus calidū: ⁊ iudicet̄ per tactū magis calidū
q̄ ignis. Aliter potest dici q̄ ferrū nō est calidū p̄pter hoc
q̄ ignis est calidus: sed p̄pter hoc q̄ ignis est calefactiu⁹.
verbi gr̄a. aer nō est calidus p̄pter hoc q̄ sol sit calidus: ⁊
p̄pter hoc q̄ sol est calefactiu⁹. ¶ Ad quartā. plato est
homo p̄pter for. patrē suū. dicendū q̄ hic deficit sc̄da con-
ditio: q̄ esse hominez nō inest patri: ⁊ filio fm̄ magis ⁊ mi-
nus. ¶ Ad quintā. dico q̄ hic deficit p̄ma cōditio: q̄ in-
telligētia nō cōuenit moueri. ¶ Ad secūdaꝝ rationē p̄nci-
pales de albedine ⁊ parietē: dico q̄ ibi deficit p̄ma p̄ditio
q̄ materia nō p̄uenit esse corruptibilē: q̄uis ipsa possit eē
subiectū generationis ⁊ corruptionis. ⁊ hoc intellexit cō-
mētator p̄mo p̄p̄coꝝ cū dixit. materia est illud qd̄ in rei
veritate generat̄ ⁊ corrupit̄. i. qd̄ i rei v̄itate ē subz ḡnatio-
nis ⁊ corruptionis. ¶ Ad q̄rtū. dico q̄ nō p̄cedit ex eo q̄
nulli p̄misarū soli f̄ eē cām h̄nis: ⁊ sic p̄. questio tota.

**Quare siquidez scimus p̄ prima ⁊ credimus
illa quidem scimus ⁊ credimus magis: quoni-
az p̄pter illa ⁊ posteriora.** **Questio. XIII.**

Undecimo queritur. vtrum ne-
cessarium sit magis
scire p̄missas q̄ cōclūsiōe. Et arguit̄ p̄mo q̄
nō sic. nō est necesse p̄missas scire: nec ē neces-
se scire cōclūsiōe. ergo nō est necesse magis
scire p̄missas q̄ cōclūsiōe. p̄sequētia tenet. antecēdēs p̄-
batur. q̄ tam p̄misit q̄ cōclūsiō possunt nō sciri. ergo nō
est necesse aliquid illoz sciri. ¶ Secūdo. nā ista cōclū-
siō luna est eclipsabilis potest sciri: q̄ forte ad seniz ap-
paret luna eclipsari: ⁊ tamē p̄misit ex quibus illa p̄posi-
tiō est deducibilis ⁊ demōstrabilis possunt esse ignote et
possunt esse difficilis inquisitionis. ergo ad hoc q̄ cōclū-
siō sciatur nō est necesse q̄ p̄misit magis sciant̄. ¶ Tertio.
illud cuius notitia est perfecta nō excedit̄ ab aliqua
alia notitia: sed notitia cōclūsiōis est perfecta. igit̄ nō ex-
cedit̄ a notitia p̄misarū: ⁊ per cōsequēs p̄misit nō magi-
sciunt̄ q̄ p̄clūsiō. maior est nota. q̄ illud est p̄fecte album
quo nihil est albus. ita etiā videt̄ q̄ perfecta notitia sit
qua nō est aliqua int̄stior notitia. sed minor patet. q̄ si no-
titia cōclūsiōis nō esset p̄fecte nota ⁊ scita: tunc cōclūsiō
demōstrationis nō sciret̄ sciētia p̄p̄ssime dicta: qd̄ ē
linconiesez in p̄mo hui⁹. ¶ Quarto. nā Aristō. dicit in ḡn-
to p̄p̄coꝝ: q̄ min⁹ albi d̄ p̄ admixtiōe sui d̄y: puta ni-
gredinis. ⁊ minus caliduz p̄ admixtiōnez sui d̄y: puta fri-
giditatis: ex quo videtur sequi si notitia cōclūsiōis est
set remissior q̄ notitia p̄misarū q̄ hoc eēt per admix-
tiōnez sui cōtrary: puta erroris vel dubitationis: sed hoc
est falsum. nam cum notitia cōclūsiōis demōstrate non
est permixta aliqua dubitatio: aut aliquis error. ¶ Qui-
to. cōclūsiō p̄p̄ssime sciatur. p̄ncipia seu p̄misit nō sci-
untur p̄p̄ssime: sed sciuntur scientia minus p̄p̄ssime dicta:
q̄ sit scientia cōclūsiōis demōstratiuz. igitur ⁊. maior
est nota. mior patet per liconiesez in p̄mo huius. vbi ponit
distinctionez ipsius scire. ¶ Sexto. notitia cōclūsiōis
demōstrate: ⁊ notitia p̄misarū indemōstrabilis sūt no-
titie distincte specie. ergo nō sunt adinuicē cōparabiles.
p̄sequētia tenet per Aristotelē in septimo p̄p̄coꝝ. nā que
debet̄ adinuicē cōparari debet̄ esse eiusdē specie. antecē-
dēs patet per Aristotelē in sexto ethicoꝝ. ⁊ etiā per lico-
niesez in p̄mo huius. qui notitiā cōclūsiōis vocat sciētiam:
⁊ notitiā p̄misarū intellect⁹: per qd̄ volunt ⁊ inten-
dunt notitiā cōclūsiōis esse distinctā specie a notitia p̄-
misarū. ¶ Septimo. si p̄misit magis scirent̄ q̄ cōclū-
siō: sequeret̄ q̄ notitia p̄misarū excederet notitiā cōclū-
siōis. cūz ergo omne excedens cōponatur ex excesso v̄t
simili excesso: ⁊ ex illo in quo excedit: sequitur notitiā p̄-
misarū esse cōpositā ex notitia cōclūsiōis: vel ex si-
bi similis: sed hoc est falsum. nāz si notitia p̄misarū di-
stinguit̄ specie a notitia cōclūsiōis: tunc nullus gradus
notitię p̄misarū est similis notitię cōclūsiōis. ¶ Octa-
uo. p̄ncipioꝝ seu p̄misarū indemōstrabilis nō habent
notitiā. igitur falsū est q̄ necesse sit magis scire p̄missas
q̄ cōclūsiōnez. cōsequētia tenet. antecēdēs p̄baf̄. nam si
haberemus notitiā p̄misarū siue p̄ncipioꝝ: vel illa ef-
set nobis inata: vel per doctrinā acquisita. nō p̄mo modo
quia intellectus noster in p̄ncipio est sicut tabula rasa in
qua nihil est pictum per Aristotelē in tertio de anima. ⁊
si cognitio p̄ncipioꝝ esset nobis innata: hoc esset falsū.
videlicet q̄ intellectus noster in p̄ncipio est sicut tabula
rasa ⁊. nec potest dici sc̄dm: q̄ si doctrina p̄ncipioꝝ ac-
quireretur in nobis per doctrinā: tunc fieret in nobis ex
aliqua p̄existenti cognitione: hoc est falsum. consequētia
tenet per Aristotelē in p̄mo huius. cum dicit. Omnis
doctrina: ⁊ omnis disciplina ⁊. ed falsitas p̄batur. q̄
tunc p̄ncipia non essent p̄mo nota: qd̄ iteruz est contra
Aristotelē in p̄mo huius.

Oppositum arguitur auctoritate Aristotelis in principio huius. caplo. z. vbi dicit qd necesse est magis scire pmissas qd conclusiones: ppter hoc. naz pto scilicet ppter pmissas. r pncipiū est. pp qd vnuqdbz tale r illud magis. igit pmissa magis sciunt qd conclusio.

In ista questione p ponā aliqōs pnes de qsi. 10. z. vbi dicitur de aliqua illaruz puz. 3. vtrū notitia pncipioz sit nobis innata.

Quantum ad primum ista. possibile est aliquā conclusionē demonstrari per aliquas pmissas: r tamē postea illa cōclusio demonstrata: r illa demonstratio nō oblita cōclusio magis r firmitus scitur qd pmissis: ex qbus illa cōclusio pns erat demonstrata. pbat. naz sit a. conclusio demonstrata per c. b. pmissas. ad huc potest demonstrari p d. e. pmissas evidētiōes r certiores: qd a. conclusio demonstrata per d. e. pmissas magis scitur qd p b. c. pmissis sciebatur: per quas a. conclusio p erat demonstrata. potest. n. sic eē qd b. c. pmissis nō sunt pncipia indemonstrabilia: sed sunt pncipia demonstrabilia vel demonstratiue ex multis pncipiis pncipiōz: r multis pncipiōz qd d. e. pmissis per quas postea a. cōclusio demonstrabitur sunt pncipia indemonstrabilia. in illo ergo casu a. conclusio demonstrata p d. e. pmissas magis scitur qd sciunt d. e. pmissis: p quas a. pncipia demonstrabatur. Et sciendū ē qd illud sepe accidit in scientia nāli: qd pmo per aliquas pmissas evidētiōes pmissas pncipiōz cōclusio magis scitur qd sciunt ipse pmissis p quas demonstrabatur: tunc per illas conclusiones recurritur ad pmissas pncipiōz ipsas demonstrando per illas pncipiōz que pns erat demonstrata per ipsas. Secūda cōclusio. necesse est pmissas esse notiores conclusionē tūc quādo illa cōclusio demonstrat per illas pmissas. pbat. qd nisi sic eēt cōmitteret petitiō pncipiōz: sic nō eēt demonstratio. ad idēz. pmissa quādo p ipsas demonstrat conclusionē notificant conclusionē. igit pmissa debet esse magis nota tunc quādo per eas conclusio demonstrat. psequētia tenet ex eo qd min⁹ notū vel equaliter notū: nō potest notificare magis notū: vel eque notū. Tertia conclusio. oportet semp pmissas eē notiores sua conclusionē si fuerit demonstrata solū per illas. f. vnica demonstratio: r illa nō oblita. p3 auctoritate Aristot. ppter vnuqdbz rē. sed in casu posito ppter illas pmissas eē scitas pto est scita: r nō ppter alias. igitur rē.

Quantum ad secundū potest dubitari contra conclusionē scōaz r tertiā. nā si oporteret pmissas magis scire qd conclusionē: tūc quādo pto demonstrat per eas: sequit qd conclusio alicui⁹ dictionis eēt min⁹ nota vel equalis sicut p syllogismo dialectici: sed hoc est falsū. r falsitas p3. qd notitia conclusionis syllogismi dialectici est cū formidine. syllogism⁹ enīz dialecticus nō est syllogism⁹ faciēs scire: sed opinari. cuiuscūqz aut demonstratiōis notitia conclusionis est sine formidine: eo qd demonstratio est syllogism⁹ faciēs scire. sed pna pbat. nā sit vna conclusio puta a. qd demonstrat ex b. c. pmissis: tūc b. c. pncipia sunt magis nota qd a. conclusio demonstrat b. z. ex a. conclusionē demonstrata: tūc b. conclusio est minus nota qd a. demonstrat q. d. conclusio ex c. conclusionē. iterū d. conclusio erit min⁹ nota c. conclusionē: r sic vltra videt qd tandē deveniat ad vna cōclusionē demonstratiōis que min⁹ sciat qd conclusio syllogismi dialectici: cū notitia conclusionis syllogismi dialectici nō sit in infinitū remissa. Scōdo. si pto eēt vera sequit qd alicui antecedeōs alicui⁹ pncipiōz eēt evidētiō: r psequētia pntis ad antecedeōs: r tñ illi aīō eēt evidētiō. r nullo mō pns. hoc videtur eē falsū. si. n. aliqō aliqō aīō sciat eē verū: r psequētia pntis ex antecedeōe eēt bonā. r advertat. nō ē verisimile qd etiā sciat psequēs esse verū: cū ex vero nō se nisi verū. r psequētia pbat. nā ex quo pto demonstratiōis est minus

evidēs qd sint pmissis. sit qd conclusio a. r pmissa b. r pna qua se a. ex b. sit e. r sit a. evidēs sicut z. b. evidēs sicut tria. r sit e. evidēs sicut tria. tūc remittant a. b. evidētiō in hōz vniōem in fine hōz: in q evidētiō a. est remissa vsqz ad non gradū. ad huc evidētiō ipsius b. est sicut vnu. r si c. est evidētiō sicut vnu. igit tūc antecedeōs ē alicui evidēs r si c. r cūz ipsius a. nulla sit evidētiō: qd remissa ē vsqz ad nō gradū se aliqūe posse habere evidētiōz de antecedeōte. si de psequētia psequētiō ad antecedeōs: r nulla de pnter: qd fuit pbādū. Tercio pbat. qd in aliqō psequētia psequēs seu conclusio est magis nota qd aīō. pbat de ista pna rex sedet. qd rex sedet: vel nullus rex sedet. hoc antecedeōs est mihi dubiū: r tamē psequēs est a me scitus: r psequētia est bona. qd antecedeōs sit mihi dubiū p3. qd iam dubito reges sedere: sed qd psequēs sit a me scitus. p3. ad veritatē distinctiōe sufficit altera partes esse veras. r scio qd altera pars distinctiōe est vera: ex eo qd ipsa est cōposita ex partibus sibi hinc cōtradictōibus: r scio qd duo cōtradictōia non possunt simul esse vera nec falsa. igit scio pncipiā distinctiōis esse verā. sed qd psequētia sit bona pbat. qd a. qd libet ca ad vna distinctiōis cui⁹ ipsa est pars: est bona cōsequētia. Ad rōnes respōdetur ad pncipiā quādo dicit. sequere qd conclusio alicui⁹ demonstratiōis eēt minus evidēs qd conclusio syllogismi dialectici. negat psequētia. vnde notitia conclusionis syllogismi dialectici est alterius pncipiōz a notitia conclusionis ipsius demonstratiōis. igit quātūcūqz notitia conclusionis syllogismi dialectici intēderetur in sua specie: r in sua perfectione nunqz attingeret notitiā conclusionis demonstratiōis: nec fieret equalis sibi. si quātūcūqz notitia conclusionis demonstratiōis remitteretur in sua specie nunqz fieret equalis notitiē conclusionis syllogismi dialectici. r est recte simile de istis duabus notitiis: sicut de alijs individuis distinctaruz specieruz. vnde quātūcūqz aīō ascendet in linea sue perfectionis nunqz attingeret pfectionē hōz: qd per aliā lineā est ymagināda pfectio hōis. r p alias pfectionē aīō. Ad z. sequitur qd aliqua psequētia est evidēs. r similis eius antecedeōs: r psequēs nullo mō evidēs. negat psequētia. r quādo pbat. sit evidētiō pmissarū sicut tria. r. admittit: r evidētiā conclusionis sicut duo iterū admittit. Et quādo vltimus arg. remittant ista vni⁹ ita qd quando vnus gradus eius pmissarū est remissus r corruptus: r etiā vn⁹ gradus evidētiē conclusionis sit remissus r corruptus. r etiā vn⁹ gradus evidētiē conclusionis sit corruptus. dico qd hoc nō est possibile. vnde evidētiā pncipiōz: r evidētiā psequētiē. r evidētiā conclusionis nō possunt ita vni⁹ remitti. vnde ad depditiōnez vnus gradus evidētiē pncipiōz nō deperdit vnus gradus evidētiē conclusionis: ex eo qd ad pductionē vni⁹ gradus evidētiē conclusionis nō sufficit vn⁹ gradus evidētiē pncipiōz: r vnus gradus evidētiē psequētiē. sed si tres gradus evidētiē pncipiōz cūz trib⁹ gradibus evidētiē psequētiē generāt duos gradus evidētiē conclusionis: tūc ad pductionē vnus gradus evidētiē conclusionis requirit vn⁹ gradus cum dimidio evidētiē pncipiōz: r vnus gradus cū dimidio evidētiē cōsequētiē. r ppter hoc etiāz tamen ad remissionē vnus gradus cū dimidio ipsius pncipiōz: cū remissione seu depditiōne vnus gradus cū dimidio evidētiē psequētiē bene deperdit vnus gradus evidētiē conclusionis. r sic p3 qd evidētiā conclusionis nō pōt vni⁹ remitti cū gradib⁹ evidētiē psequētiē: r pmissarū. vnde qd evidētiā conclusionis ē remissa vsqz ad vnu gradū: tūc vel eui⁹ pncipiōz est remissa vsqz ad vnu gradū: vel evidētiā pmissarū: vel ambe siml. Et est si de istis remissionibus: sicut de gradu corporis luminosi r gradu actio a corpore luminoso in medio. vnde sit a. corpus luminosum: r gradum luminis sicut tria agat in medium gradum luminis sicut duo.

tertū est qd medius corp⁹ luminosus nō pōt vni⁹ remittere gradū luminis. nā si sic. qd vn⁹ gradus luminis in medio deperderetur: etiā vnus gradus corporis luminosi deperderet: r sic quādo totū lumē eēt corruptūz ad huc corpus luminosus haberet vnu gradū luminis. r si sic qd tur. vel ad huc illuminaret me vel nō: si dicit qd sic. ergo nō totū lumē in medio est corruptū. r si sic: tūc ad remissionē seu depditiōnez duoz gradū ipsius luminis corporis luminosi nō deperderet duo gradus luminis ipsi⁹ medij: qd fuit pbādū. Si autē dicit qd corpus luminosus habens vnu gradū luminis nō illuminat mediū. B est falsū: qd agēs nāle applicatus passo susceptivo sue actiōis nō i pedirū agit in ipsū. Ad tertiā dico. qd nō est ipote qd in aliqua pna necaria ē demonstratiō: os aīō eēt magis notū qd pto. vnde pncipiū est demonstratiōis qd sit ex notitiōibus. r qd vni⁹ omnis cōclusio demonstratiōis sit psequētia necessaria: nō tñ oīs cōsequētia necessaria est demonstratiō.

Quantum ad tertium notitia pncipiōz nō pōt dicit scia ex eo qd nō ē habit⁹ acqsi⁹ p demonstrationē: s3 ppe loquēdo notitia pncipiōz vocat intellect⁹: s3 nō vocat intellectus: eo qd sit ipsamet potētia intellectiva: sed vocat intellectus: qd intellectus nō ex vture aliquoz pntētoz determinatiū intellectū ad assentiēdū assentit eis. f. pncipiōz: sed ideo qd intellectus ex sua nā inclināt ad assentiēdū eis sine hoc qd determinet aliūde. Notitia autē conclusionis demonstratiōis vocat scietia: r nō intellectus: ppter hoc qd intellect⁹ nō ex se solo determinat ad assentiēdū eis: sed ex notitiā pncipiōz: r notitiā eui⁹ pncipiōz ex illis. Scōdo nota qd duplicia sunt pncipia idemonstrabilia. quedā enī sic se habēt qd rōnes illoz terminoz manifeste se includūt vel excludūt: scito quid nois terminoz. Alia autē sūt pncipia idemonstrabilia: quoz rōnes terminoz nō manifeste se includūt vel excludunt. exēplū pncipiū aliqd est aliqd aliqd est hō. hō ē aīō. nō ē idēz sit eē r nō eē. irrōnale nō ē rōnale. ex. scēdi. ignis est calidus. res barbarū sanāt colerā. Tūc sit pna pto. pncipia pmo enō dicta statim capiunt ab intellectu: cū sibi pntentē scito qd nois. p3. qd intellect⁹ ex sua nā inclināt ad assentiēdū veroz cū sibi pntentē: cūz ergo illa pncipia pmo dicta sint evidētiōes ex eo qd rōnes terminoz pncipiōz manifeste se includūt vel excludunt. sequit qd statiz qd intellectui pntentant ppter eoz evidētiā intellectus eis assentit recte: sicut qd caro cōbustibile bene dispo situz ad cōburēdūz pntentat ipsi igni cōburit per actionē ignis in ipsū. Scōdo pto. pncipia scōdo mō dicta cūz pntentent intellectui nō statiz capiunt ab intellectu: nec statiz intellect⁹ eis assentit. r hō hui⁹ est: qd ppter hoc qd rationes terminoz raliuz pncipiōz nō manifeste: nec evidēter se includūt vel excludūt: nō sunt ita eui⁹ qd intellect⁹ statiz eis assentiat. os pmo de illis pncipiōz iudicare pntentent: r os esse memoriā pluriū r experientiā. verbi grā. si alicui pntentat pncipiū ignis ē calidus. r posito qd nunqz tetigisset ignē. Ad huc. si pponeret sibi ista. oīs ignis ē calidus: nō assentiret ei: sed ad hoc qd aliquis firmiter assentiat illi. oīs ignis est calidus. os qd pluries fenserit ignē eē calidus: r qd de hoc habeat memoriā: tūc intellect⁹ attēdens ad hoc qd eadē ratio est de vno sicut de alio: r nunqz fuit expertus oppositū: format sibi hoc pncipiū. oīs ignis est calidus: r illi assentit: r qd assentiēdo r in formādo hoc pncipiū intellectus indiget iudicio sensus: r si sensus nō determinat intellectus ad assentiēdū ex pntentē r iudicio sensus r memoriā pluriū r experientia. 3. nec notitia pncipiōz pmo mō dictoz: nec scōdo ē nobis i. nāta. p3. qd in pncipio intellectus est sicut tabula rasa: r nul

las habēs notitiā: sed notitia pncipiōz in nobis a quib⁹ sita. nō tamē per doctrinā ppe loq. ed. de doctrinā qd illa est ex notitiōibus habētib⁹ potētia. r determinat ad assentiēdū illi quod acquirit per doctrinā: sed nō nulla sunt apertiora declaratiua intellectus ad assentiēdū ipsi⁹ pncipiōz. sed notitia pncipiōz in nobis acqsi⁹ de novo. scilicet ignis cōburit vnu cōbustibile de novo sibi ap pntentatū. vnde sicut ignis ex sua natura cōburit cōbustibile: r nō cōburit ipse: nisi sibi applicet: ita intellectus nāli iclī: ar⁹ est ad assentiēdū pncipiōz si sibi pntentent: r nō assentiētis nisi sibi presententur: r si sibi pntentur de novo: assentit eis de novo.

Ad rationes Ad pna dico qd cōditionaliter verū est qd necesse est magis scire pncipia qd cōclusionē ex ipsi⁹ deductā. si aliqua v3 sciri os qd pmissa ille magis sciant qd conclusio. sic solū argumētuz. Ad z. dico qd qd vni⁹ sensu possit cognoscere lunā eclipsari: vel qd vni⁹ possit cognoscere lunā esse eclipsabilē: sine hoc qd cognoscat pmissas ex qbus bec eēt demonstrabilis: tamē nō possit cognoscere nec scire. ppter quid luna sit eclipsabilis: vel eclipsē. si nō cognoscat pmissas ex qbus bec eēt demonstrabile. r ideo qd vni⁹ aliqua cōclusio bene cognoscat quo ad qd est: nō sine notitiā pmissarū ex quib⁹ ipsa est demonstrabilis cognoscit ppter quid: cū tamē nō cognoscit ppter quid ita est. sicut per eas significatur sine cognitione pmissarū ex qd est demonstrabilis demonstratiōe ppter quid. Ad tertiā paret per vnam distinctionē de pfecto. vnde notitia cōclusionis bene ē perfecta in suo genere: cū hoc tamē nō potest stare qd sit vna alia notitiā perfectior r itētiōr in alio genere ex quo ipsa non est si perfecta. Ad quartā. si notitia cōclusionis esset minus nota qd notitiā pfecta hoc eēt ppter admixtionē cōtrary. nā vnus lumē potest eē minus intensus alio sine pntētiōe cōtrary ppter hoc qd luminis bil est contrarius: r ita si in pposito: r quādo dicitur qd Aristot. in 5. pncipiōz. minus alib⁹ rē. dico qd Aristot. bic intelligit de qualitativ⁹ ad quas pncipiōz est mot⁹ r habētib⁹ pncipiū in natura. sic autē: oīs est de scietia nec de lumine. Ad qntā. conclusio scilicet pncipiōz. ergo pfectissime. negat psequētia. r ratio huius est. nā hoc nomē scietia ipso sit est pncipiū ad significatiōem notitiā alicui⁹ acqsi⁹ tam per demonstratiōem: r ppter hoc notitiā cōclusionis dicitur magis esse scietia: r notitiā pncipiōz nō dicitur ppe loquēdo esse scietia: sed intellectus. r ideo qd vni⁹ notitia cōclusionis dicitur scietia pncipiōz accipiēdo hoc nomē scietia: tamē ex hoc nō sequit qd notitiā conclusionis sit perfectior notitiā qd notitiā pmissarū siue pncipiōz. Ad sextā r etiā ad septimā dico qd ben. pbat h⁹ notitiā eē adinvicē cōparabiles pncipiōz aliquā mēsurā certā r pportione: nō bilominus bene sunt adinvicē cōparabiles absqz aliqua certa pportione r mēsurā. Ad octavā p3 ex 3. articulo.

Ad solum autē oportet pncipia magis cognoscere r magis ipsi⁹ credere qd ci qd demonstrat: sed neqz aliud ipso credibilius esse: neqz notius oppositis pncipiōz ex quibus erit syllogismus. Questio. XIII.

Artodecimo querit vtrū intellectus oppositis pncipiōz possit assentire. Et arguit p qd sic intellectus pncipiōz potest assentire. ergo potest eoz oppositis assentire. antecedeōs probat. nisi intellectus pncipiōz possit assentire: sequit qd intellect⁹ nō eēt pō libera. pna est falsū. r falsitas nota est de se. psequētia r3. ex eo qd intellectus

Ad alia dicitur se h3. dico q bene in aliquo est filie: in multis tñ alijs est diffiile. vñ bene e in hoc q sicut ma fit ens in actu p formã: ita genº specificaf. r dicit p oriam. in hoc aut diffiile: qz genº r oria sunt termini subales r pdica biles abqz hoc q ita sit de ma r for. Ad qrtã: pres ali cuiº totiº nò pdicant de se inice. pcedo. pres alicuiº totius q nò snt termini significatiui subales r pdicabiles signifi cati in ppõnibº. bñ pcedo q tales pres pnt de se inuicè pdicari p se sicut est de gñe r oria q snt pres alicuiº totiº: nò tñ spèi sicut dicit Porpbiº: sed pres diffõnis speciei. Ad qntã. Az. negat r. dico q in negãdo istã. ronale e aial: forte accipit ronale p mº: r sic hec eè negãda. ronale est aial. vel pòr dicit q Az. negant istã. ronale e aial: eè p se ad istuº intellectui: q nò est p se sic q vnº istoz terminoz includat in rone alteriº: nihilominº bene est p se: nec Az. negant eam esse p se: qn ambo includant in rone: r diffõ ne vnº terty. Ad sextaz sequeret r. negat r. aia. qz rona le est aial: nò dicit p se: ppter hoc q vnº illoz terminoz includat in rone alteriº. Sz eo dicit p se: qz ambo includu tur in diffõne vnº terty. nihilominº si diceret per se pp i clusione vnº in rone alterius: vel diffõne. bñ pcederet q diffinitio hois eèr nugarozia: qz nò dicit p se illo mº: sed qz ambo prinèt ad diffõne vnº terty eè nugaroziaz pp b qz bec est p se ronale est aial. vñ aial nò includit in diffõne rationalis: sicut bene includit in diffinitione hominis. r h est finis questionis.

Similiter autem r in alijs huiusmodi vnº quodqz per se esse dico. Questio. XIX.

Ecimonono querit. vtrũ sint soluz duo modi dicendi p se r non plures. Et arguit pmo q sint plures: quia tres sunt modi dicendi p accis. qz r tres snt modi dicendi p se. nã t3. nã modi dicendi p se: r mo di dicendi p accis opponunt. mº quot modis dicit vnus oppositoz: tot modis dicit r reliqui. aia. pba. qz pmo modus dicendi p accis est qñ terminº accentalis pdicat de termino subali in ppõne q qñ est vera est va p accis vt vbi gñ. hº e albus. Scõus modus est qñ terminº subalis pdicat de termino accentali in ppõne: qñ e va e va p acci dens: sicut dicendo albº est hº. Tertº modus est qñ termi nus accentalis pdicat de termino accentali in ppõne q qñ est va: est va p accis: sicut dicendo albº est musici. Secũdo pba. ad huc q sint plures. nã Az. in pmo huius ponit q qtuoz snt modi dicendi p se. Tertio pba. sic. aii qua ppõ qñ est va: est va p se: r tñ nò est in aliquo mº dicè di p se: nec in ipsa est aliqs modus dicendi p se illoz duoz modoz. igit videt q sint plures modi dicendi p se qz sint illi duo. nã t3. qz in ppõne q qñ e va. e va p se regrit q sit aliqs modus dicendi p se. aia. quo ad pñã eius pte ps. qz bec ppõ. deus fuit: est va p se. nã. quoriẽscuqz formaf e ve ra. quoriẽscuqz formabaf erat vera: quo ad scõaz pte aia. pba. sic. bec ppõ. deus fuit: nò est in pmo mº dicèdi p se: ex eo q pdicatu nò est diffõ: nec ps diffõnis subiecti: qd tñ oporteret si pdicta ppõ esset in pmo mº dicèdi p se: nec eè est in scõo mº dicèdi p se ex eo q subz nò ponit in diffõne pdicari. Silr. posito q for. ante vnũ annũ fuerit albus tuc bec ppõ. for. fuit albº est p se ex eo q est necessaria. nã est vera de pterito: r ois va de pterito est necessaria: r cuz ois necessaria sit de p se: sequit istã ppõne. for. fuit albus esse p se: qz nò sit in aliquo illoz duoz modoz pbat. nã nò est in pmo mº dicèdi p se ex eo q pdicatu nò e difi finitio: nec pars diffõnis sub: nec etiã scõo ex eo q subz nò e diffõ: nec pars diffõnis pdicari. Quarto. istã ppõ. nullus hº est asinº est p se: r nò est in aliquo illoz duoz modoz. igit videt q pter illos duos modos sit aliº mo

Ad alia dicitur se h3. dico q bene in aliquo est filie: in multis tñ alijs est diffiile. vñ bene e in hoc q sicut ma fit ens in actu p formã: ita genº specificaf. r dicit p oriam. in hoc aut diffiile: qz genº r oria sunt termini subales r pdica biles abqz hoc q ita sit de ma r for. Ad qrtã: pres ali cuiº totiº nò pdicant de se inice. pcedo. pres alicuiº totius q nò snt termini significatiui subales r pdicabiles signifi cati in ppõnibº. bñ pcedo q tales pres pnt de se inuicè pdicari p se sicut est de gñe r oria q snt pres alicuiº totiº: nò tñ spèi sicut dicit Porpbiº: sed pres diffõnis speciei. Ad qntã. Az. negat r. dico q in negãdo istã. ronale e aial: forte accipit ronale p mº: r sic hec eè negãda. ronale est aial. vel pòr dicit q Az. negant istã. ronale e aial: eè p se ad istuº intellectui: q nò est p se sic q vnº istoz terminoz includat in rone alteriº: nihilominº bene est p se: nec Az. negant eam esse p se: qn ambo includant in rone: r diffõ ne vnº terty. Ad sextaz sequeret r. negat r. aia. qz rona le est aial: nò dicit p se: ppter hoc q vnº illoz terminoz includat in rone alteriº. Sz eo dicit p se: qz ambo includu tur in diffõne vnº terty. nihilominº si diceret per se pp i clusione vnº in rone alterius: vel diffõne. bñ pcederet q diffinitio hois eèr nugarozia: qz nò dicit p se illo mº: sed qz ambo prinèt ad diffõne vnº terty eè nugaroziaz pp b qz bec est p se ronale est aial. vñ aial nò includit in diffõne rationalis: sicut bene includit in diffinitione hominis. r h est finis questionis.

In oppositum est Az. in pmo huius: vbi dicit q solũ sunt duo modi dicendi p se r ponit qtuoz modos per se: qz duo snt modi dicendi p se. vnº est modus essendi p se. aliº vo est modus causandi p se. r pñũ modũ dicendi p se dicit eè qñ pdicatu est diffinitio vel p diffõnis subti sicut dicendo. hº est aial ronale: vel dicendo. hº e aial: vel hº est ronalis. zº aut mo dus dicendi p se dicit eè qñ subiectus ponit in diffinitione predicati sicut dicendo animal est homo.

In ista questione pmo aliq sunt pmittenda. r rº est qz quis in ppõnibº ppotheticis: sicut ista. si asinº volat asinº h3 alas: sit aliqua pfeitaz r necessitas illatiõis r nã: tñ in ipsis nò est aliqua pfeitaz nec necitas pdicãdi pdicatu de subto. mº illa talis necitas siue pfeitaz nò est illa de qua intelligit Az. in pposito. Scõo nò. l3 Az. pñ ponat r assignet modos dicendi p se ppõnũ de inesse: r affirmatiuaz in gbus est pdicatio directa: nihilominº ad pdictos modos pnt reduci ppõnes in qbº est pdicatio i directa. r silr ppõnes negatiue. silr modales. Tertio nota q in qualibet ppõne que qñ est vera: est vera per se: vñ pdicatu e de eodẽ pdicameto cũ subiecto. vel pdicatu

est terminº transcẽdẽs: vel pdicatu est de vno pdicamen to r subm de alio. si pmo mº r scõo mº: r cũ hoc ppõ e af firmat: tuc est pdicatio qdãtatua r eẽntialis. sin autez 3º mº pdicatio est denotatiua: directa tñ vel indirecta.

Istis notatis. Quatuº ad zº pono istã rclonem. ois ppõ de inesse affirmatiua que qñ est va p se est in aliquo pdictoz duoz modoz dicendi p se. pba. qz in oi ppõne pdicatu qd pdicat de subto af firmatiue r in recto: vel e in eodẽ pdicameto cũ subto: vel vnũ eoz est terminº transcẽdẽs: vel vnũ illoz est in vno p dicameto: r reliquũ in alio. si p mº r cũ hoc ppõ illa qñ e vera: est va p se: tuc e in pmo mº dicèdi p se: sicut dicendo. hº est aial: vel dicendo. albedo est color: albũ e coloratu. vñ dicendo. aial est hº: color e albedo. oes. n. iste sic se bñ q tã subm q pdicatu est de eodẽ pdicameto. q si iste ppõnes cũ hoc sic se habeãt: qñ sunt vere p se: tuc dico q sunt in p mº dicèdi p se. si zº. q. aliqua est ppõ affirmº de inee ca tegozica que qñ est va: est vera p se: r cũ hoc subm r pdica tus sic se bñ q vnº eoz est terminº transcẽdẽs: eè est in p mº dicèdi p se: sicut dicendo. hº e ens. aial est aliqd. si autẽ tertio mº. q. in ppõne de inee categorica subm r pdica tu nò sunt de eodẽ pdicameto: illa est in zº dicèdi p se: B si talis ppõ sic se h3 q qñ e va: est vera p se. Ad pñuz mo dus dicèdi p se reducunt oes ppõnes categorice de icẽ negatiue in qbº subz r pdicatu sunt de eodẽ pdicameto: r qz ppõ talis qñ est va: e va p se. qz illa. nullus hº e asinº re ducit ad pñũ modũ dicèdi p se: qz isti termini hº r asinº sunt de eodẽ pdicameto: qz de pdicameto sube. sed nega tiue tales in qbº subm r pdicatu nò sunt de eodẽ pdicame to reducunt ad zº modũ dicèdi p se: sicut ista. nullus hº est albº. sed si diceret. nulla dulcedo e albedo: tuc illa re ducit ad pñũ modũ dicèdi p se: qz isti termini sube. sed nega tiue tales in qbº subm r pdicatu nò sunt de eodẽ pdicame to reducunt ad zº modũ dicèdi p se. Et silr ppõnes p se ve re in gbus pdicãt inferiº de suo supioz. reducunt oes ad pñũ modũ dicèdi p se. Alie aut q sunt p se vere qñ snt ve re: siue sint affirmatiue siue negatiue: r pdicatu est de alio pdiº qz subz. reducunt ad zº modũ dicèdi p se.

Ad rationes. Ad pñã qñ dicebatur sic. tres snt modi r. in noie qz r. negat r. aia. et qñ dicit. quot modis r. dico q anozitas illa sic d3 intel ligi. qñ aliqui termini quo ad oes eozus significatiões opponunt: tuc quot cept: bº subordĩ vnus in signãdo: tot ceptibº subordinat aliº: nò tñ o3 q tot sint signifi ca vnº quot sunt significata alteriº. vñ si iste terminº al bum. r iste terminº nigrũ opponunt: quo ad oes eoz signifi catiões: tuc quot ceptibº subordinat vnº in significã do: tot subordinat aliº. ex hoc tã nò o3 q si duo sint alba: q etiã duo sint nigra. Etã si aliq termini nò opponunt: q ad oes eoz significatiões: nò o3 q quot ceptibº subor dinaf vnº in significãdo: q tot r aliº: nec o3 q si vnº ipso ru3 dicat tot modis q etiã aliis tot modis dicat. Ad scõaz. Az. r. bñ volo: nò tñ ponit q qtuoz sint modi di cendi p se sed duo ex illis qtuoz modis dicunt modi pdi candi. 3º dicit modus eendi p se. 4º dicit modus causan di. Ad 3º illa ppõ. deus fuit r. dico q reducit ad pñ mũ modũ dicèdi p se: ex eo q pdicatu in illa ppõne est ly ens: vel ly deus: vel aliqd hº. De alia qñ dicebat for. fuit albº. dico q illa nò est vera p se: qñis quoriẽscuqz for mabif in futurũ sit va: nò tñ quoriẽscuqz formata fuisset i pterito fuisset vera. vñ si fuisset formata aũ gñatione for. vel ante qz for. fuisset albº: nò fuisset va: nec ad hoc q sit p se sufficit q nũc sit vera r necãria. sed cũ hoc regrit q q tiẽscuqz fuisset formata q fuisset necãria simplr ex sup

postitio: qua quidẽ suppone supponere for. eè. Ad qñ rãz dico q ista. nullus hº est asinus. reducit ad pñũ mo dus dicèdi p se. Ad qntã. dico q ista reducit ad zº mo dum dicendi per se. s. oẽ corpus est in loco. est eniã necia: r pdicatu. in loco e de alio pdicameto qz subz. Ad sextã dico q ista. hº est aial risibile. reducit ad zº modũ dicen di p se: hoc e rone istiº termini risibile: qui addit cogitio nez vltra significatiõẽ istiº termini aial. r cũ ly aial non sit pdicatu in pdicta ppõne: sz ly aial risibile. r cũ hoc to tus sit cõnotatiuz rone istiº termini risibile. pdicta ppõ reducẽda e ad zº modũ dicèdi p se. Ad aliã. ois creatu ra fit a deo. dico q qz illa est cãlis reducit ad pñũ modũ dicèdi p se. vñ linconiẽsis oes ppõnes in qbº diffinitioes cãles pdicant de diffinito reducit ad pñũ modũ dicendi per se. Ad 8º. dico q h. risibile est hº: est in zº mº di cendi p se. Et qñ dicit illa est in p mº dicèdi p se in qua p dicatu est ps diffõnis subti. pcedo. si cũ hoc in illa ppõne est pdicatio directa. si autẽ est indirecta: hoc nò o3. Ad nonã. bec ppõ. al est hº: dico q e in pmo mº: qñis subm sit ps diffõnis pdicari: tñ qz in pdicta ppõne nò est pdica tio directa: sz indirecta: nò o3 ipsaz eè in scõo mº dicèdi per se. Ad decimã. multe ppõnes sunt r. de illis dicit est in qñtione. Ad vndecimã. oem hoiez r. dico q oes ta les que nò sunt vere p se. si sint in sensu cõposito reducun tur ad scõz modũ dicèdi p se: r rº est: qz qñ snt in sensu cõ posito pdicti modi sunt deterniatiões r passiones illarũ passionũ. q reducẽde sunt ad zº modũ dicèdi p se. sz tñ ali ter dicèdu est de eis que sunt in sensu diuiso: sicut dicendo. ois hº pòt eè aial. ois hº pòt vigilare. tuc eni respiciẽduz est r cõsiderãdu de habitudẽ pdicari r subti admittẽ. si eni pdicatu r subm sunt de eodẽ pdicameto. reducũ ad pñũ modũ dicèdi p se: sicut dicendo. hº pòt eè aial. si aut pdicatu est de alio pdicameto qz subm reducẽde sunt ad scõm modũ dicèdi per se: sicut dicendo. ois hº pòt vigilare

Ad duodecimã dico q f3 vnã rone gñale solũ s duo modi dicendi p se. sed verũ est q distinguẽdo modos dicè di p se fm rones spãliozes possent esse ptes: sicut facilliter ps ex dicitis in qñe: fm numerũ aut possũt eè valde mul ti. vñ in istis scolis pnt esse cẽtũ modi dicèdi p se: in alijs tot: si qz bet de istis scolis formaret vnã ppõne p se verã: r qlibet in alia: nihilominº si mille milia formarent oes pnt reduci ad hos duos modos dicèdi per se: B sic de q. Quẽcumqz vero neutraliter insunt acciden tia sunt. Questio. XX. Agelimo querit. vtruz ois ppõ de perse sit ne cessaria r ecõuerso. Et arguit q nò. qz for. p se est hº: r tñ est falsuz qz for. necãrio sit hº. igit tur videt q nò ois ppõ p se sit necãria. aia. pba. qz for. per suã subaz est hº: eo qz oibº accitibº for. a for. circũscri ptis adhuc for. est hº. nã t3. qz si for. per se est hº. videt q bec ppõ sit p se for. est hº. r si for. nò necãrio est hº: vt qz bec nò sit necia for. est hº. Scõo. for. p se est for. r tñ falsuz e qz for. necãrio sit for. igit nò ois ppõ p se e necia. nã t3. sicut pñ. aia. pba. qz for. per suã subaz est for. r p nihil sibi supadditũ. Sed q for. nò necio sit for. ps. qz for. pòr nò eè. nã for. pòr nò eè. igit pòr nò eè hº: r silr pòr non esse for. Tertio. supposito q figura nò sit res distincta a re figurata tuc demonstrata aliqua magnitudine figure triangularis. bec est va. ista magnitudo p se est triangulus: qz ista magnitudo est triãgulus: r p nihil sibi supaddituz: ex eo q poº est figuraz nò esse rez supadditã rei figurate. tñ bec nò est necãria. magnitudo e triãgulus: ex eo q nò significat talz qz est necesse: siue simplr: siue ex suppone: Quarto. Az. in pmo huius ponit istaz esse p se. lignũ e albũ. nã dicit istã. lignũ est albũ esse per se. r istã. albũ est

lignū eē nō p se: sed mō clarū est q nō ē necaria: q̄uis sit per se sicut videt velle Ap. 4. Ap. in pmo phycoz dicit q̄ puatio est p̄m p̄ accis rez nāliū: cu3 B dicit q̄ puatio est p̄m necessariū in gnatiōe rez nāliū. igit̄ videt q̄ non oē necariū sit p se. 4. p̄p̄ de oi ē cōior q̄ de p se: s3 ois p̄p̄ de oi est necaria. igit̄ videt q̄ nō oē necariū sit p se. p̄na t3. aīa ps. p̄ linconiesez p̄mo hui: qui dicit q̄ de omni est cōius q̄ p se: p se est cōius q̄ fm q̄ ipsuz.

In oppositum arguit. si q̄stio esset va. sequeret q̄ Ap. i pmo hui. ca. 6. cōmitte ret fallaciā q̄stis in p̄batiōe in q̄ p̄bat demōstrationē eē ex p se inherētib: q̄ ibi in. c. 4. p̄bavit demōstrationē eē ex necessarijs. t in. c. 6. ar. demōratio est ex necarijs. q̄ demōstratio est ex p se inherētib. ista p̄na nō valeret. si necariuz eēt in plus q̄ p se. t in 4. c. p̄bat demōstrationē esse ex necessarijs: t sic demōratio ē ex p se. q̄ est ex necarijs. ista p̄na nō valeret si p se esset in plus q̄ necariū. si. n. p se ē in plus q̄ neciuz vel ecōuerso. dicte p̄na nō valeret.

Ad istam questionem

pp̄ter quas aliquā pp̄onē dicim⁹ eē p se: p se pp̄ quas aliquā dicim⁹ eē necaria. igit̄ ois pp̄ p se est necaria t ecōuerso. t3 p̄na. ex eo q̄ oio eēdē sunt cause vtriusq̄. aīa p̄bat. qz aliquā dicim⁹ necaria pp̄ter hoc q̄ quotiēscūq̄ formabitur significat sic necē eē simplr: vel ex sup̄pōne. t p̄p̄ idē aliquā pp̄onē dicim⁹ eē p se. Et notāter dico pp̄onē necē eē necessaria: ex eo q̄ quotiēscūq̄ formā signat sicut necesse ē esse simplr: vel ex sup̄pōne. t nō dico quotiēscūq̄ formā est va. nā aliq̄e sūt pp̄onē q̄ quotiēscūq̄ formatur sunt v̄e: t nō sunt necarie ex eo q̄ eap̄ d̄dictoria nō sunt impossibilia: sicut ē ista. aliq̄ pp̄o est affirm. 4. 3. dice res tū cōiter solet sic describi pp̄o necaria. s. que q̄ncūq̄ formē est va. dico q̄ hoc est: qz hoc in paucis iuenit ista tū gn sic se habeat q̄ quotiēscūq̄ formant sūt v̄e t necie: ga tū in aliq̄b̄ rep̄it instantia ista cōis descriptio pp̄onis necessarie nō sufficit. 4. 3. d̄tra. multe sūt pp̄onē necarie que tū nō sūt p se: sicut est ista. adā fuit. bec. n. cū sit va de p̄terito est necaria: t q̄ nō sit p se. ps. qz si aliq̄n fuisset formata: sicut an̄ creationē ade. nō fuisset va s3 falsa. 4. p̄o. r̄p̄ositione h̄ notādū q̄ necariū vno mō extēdit se in d̄ferēter ad oē tps: sicut p̄teritū: p̄ns: t futurū. t sic capitur necariū: cū dicim⁹ necessariū t p se p̄uertunt: t sic h̄c p̄ positionē. h̄o est aīal. dicim⁹ esse necaria: qz quotiēscūq̄ formabitur formā t formabat signat talr qualr necē eē simplr vel ex sup̄pōne. vñ ista d̄ditionalis ē necaria. si h̄o est. h̄o est aīal. s3 certe sic nō ē de ista. adā fuit. nā si an̄ creationē ade fuisset formata nō significasset q̄ necario eēt taliter esse q̄liter p eā signat. p̄ si fuisset formata an̄ creationē ade fuisset ipolis: ex eo q̄ falsa de p̄terito dicit̄ esse impossibilia: nec ēt est necaria ista d̄ditionalis. si adā ē: adāz fuit. nā in p̄ncipio eē ipsi ade bec fuit va. adā est. t tū bec fuit falsa. adā fuit. 4. Alr necariū dicit̄ nō put extēdit se ad oēz d̄fiaz tps: nec ad oē tps: s3 put extēdit se ad aliquā tps d̄fiaz: t sic nō p̄uertit cū p se: t sic illā pp̄onē. adā fuit. vel vñ aliā verā de p̄terito bñ dicim⁹ necaria. t sicut d̄stictū est de necario. ita p̄t distingui de ipoli. vñ aliq̄d d̄ ipole quo ad oē tps. aliq̄d aut̄ nō quo ad oē tps: s3 quo ad aliq̄d. 4. Sitr p̄t distingui de poli. fm hoc ps q̄ ista pp̄o est va. impossibile p̄t eē verū: necariū p̄t eē ipole. p̄m ps. nā aīq̄z for. venerit Parisi. bec fuit Parisi. qz falsa de p̄to ex calu: sed postq̄ venit Parisi: t fuit Parisi. p̄ tēpus bec fuit facta necaria for. fuit Parisi. qz vera de p̄terito. 2. ps. nā anteq̄ for. venerit Parisi: bec fuit necaria. for. nunq̄ fuit Parisi. qz va de p̄terito: postq̄ fuit Parisi p̄ tps illa fuit facta ipolis: ex eo qz falsa de p̄terito. xedo g bene nō put necariū t ipole capiunt nō put extēdit se

ad oē tps qd necariū possit eē ipole t ecōuerso. hoc tñ negare. put neciū t ipole capiunt: seu extēdit se ad oē tps. 4. Et hoc ps ad istā. nāz bec pp̄o. adā fuit q̄uis sit necessaria capiēdo neciū. t nō ē necia capiēdo neciū p̄. vñ nō o3 q̄ sit p se. 4. Tūc vidēdū q̄ sit b3 p se ad de oi. t pono istaz p̄nē. nō ois pp̄o p se est de oi. ps. qz bec pp̄o suba est deus. est p se: t est necaria: t tñ nō est de omni. er go xclo va. p̄na t3. aīa quo ad p̄mā p̄t ps. nā quotiēscūq̄ formā: necesse est sic eē: sicut p̄ ipaz significat: t q̄ ad z. m̄ parte ps. nā bec est falsa. ois suba est de. q̄ bec nō ē de of suba est de: quo ad vniuersalitatē suppositoz. 4. 2. xclusio. nō ois pp̄o de oi est p se t necaria. ps. nā ista. oē lignuz est coloratū: est de omni: s3 tñ nō est p se: ex eo q̄ ista p̄na nō est necaria. lignū est. q̄ lignū est coloratū: ex eo q̄ p̄ ali quā potētia. ois color possit anichilari: ad huc ligno p̄seruato: sed sic nō possit esse q̄ h̄o esset: t q̄ h̄o nō esset aīal: nec p̄ aliquā potētia possit fieri q̄ h̄o esset: t nō esset risibilis: nec p̄ aliquā potētia possit fieri q̄ h̄o esset t nō eēt rōnalis. vñ oēs iste p̄nē sūt necessarie. h̄o est. ḡ aīal est. h̄o est. ḡ risibile est. si h̄o est: rōnalis est. si p̄t alitē nō sūt necaria. si lignū est. q̄ coloratū est: ex eo q̄ p̄t alitē potētia possit fieri q̄ lignū esset sine colore. t pp̄ter hoc ista. oē lignū est coloratū: q̄uis sit de omni: nō tñ est p se. 4. 3. d̄ ceres. linconiesis tñ dicit q̄ p se extendit se ad pp̄onē de omni. t si sic videt q̄ ois pp̄o de omni sit p se. 4. R̄ndeo xcedēdo q̄ per se bñ extēdit se ad de omni. t iō bñ xceditur q̄ ois pp̄o de omni p se est p se. t hoc tñ nō p̄uertit: qz aliq̄ est p se sicut ista. suba est de: que tñ nō est de omni. q̄ p se extēdit se t ad p se de omni q̄ ad p se qd nō ē de oi.

Ad rationes

Ad p̄mā q̄n dicit̄ for. per se. 2. xcedo t nego p̄nē. s. q̄ pp̄o p se non sit necaria. nō. n. segt. for. per se est h̄o. q̄ h̄o est per se. for. est h̄o. arguit. n. a sensu diuiso ad sen. us xpositū. p se. n. p̄t eē determinatio vbi vel determinatio pp̄onis. ideo nego istaz p̄nē. for. p se est h̄o. q̄ p se for. ē h̄o. t sic sitr ad scōaz t tertiā. 4. Ad q̄rtā. nā Ap. in p̄ hui. dicit̄ ista eē p se. lignū est albū. dico q̄ Ap. capit̄ ibi eē p se p̄dicari directe. q̄ q̄n dicit̄ illā eē p se. lignū ē albū. nō itelligit aliud nisi q̄ ista p̄positiōe. lignū est albū ē p̄dicatio directa t p̄p̄a. t q̄n vltēri⁹ dicit̄ illā esse nō p se. albū est lignū itelligit q̄ illa ē m̄nus p̄p̄a: t lignū in ea p̄dicat̄ denoiat̄. 4. Ad 5. Ap. 2. dico q̄ Ap. per illā itelligit q̄ bec pp̄o est p̄ accis va. mā est puata tali forma: q̄ quid ē mā est subm̄ gnatiōis t corruptiōis rez nāliū: s3 q̄n dicit̄ q̄ puatio sit p̄ncipiū neciuz p hoc itelligit q̄ necesse est in gnatiōe rez nāliū aliquaz formā nō habere: seu aliq̄ forma mām fore puatā. 4. Ad sextā dico q̄ linconiesis nō dicit̄ q̄ de oi sit cōius q̄ p se: imo dicit̄ oppositū. s. q̄ p se sit cōius q̄ de omni. t hoc de omni p se ex eo q̄ de oi p se est p se: s3 nō ecōuerso: sicut patuit in duabus xclusionibus positis.

Que ergo dicunt in simplr scibilibus per se sic sunt sicut inesse predicantibus: aut inesse p̄pter ipsa que sunt ex necitate. 26. xxx.

Agessimoprmo querit. vtrū tertius modus p se t quart⁹ p̄tineat ad demōstrationē. Ar. p̄mo q̄ nō. solus p̄m t scōus modus p se p̄tinet ad demōstrationē. q̄ nō tertius nec quartus. p̄na tēnet. aīa p̄bat. nā dicit Ap. in p̄mo hui. q̄ in simplr scibilib⁹ dicunt̄ esse illi modi q̄ dicit̄ sunt: hoc est p̄mi duo modi p se. 4. 2. in demōstratōe nō sunt nisi p̄misse t xclusio. mō iste pp̄onē sūt in p̄mo vel in scōo d̄icēdi p se: t nō in tertio: nec in q̄rto. q̄ videt q̄ nec tertio nec q̄rto modus p se p̄tineat ad demōstrationē. 4. 3. p̄bat sp̄alr de 3. mō p se q̄ nō p̄tineat ad demōstrationē. nā dicit̄ p se 3. mō illud qd est

suba sicut dicit Ap. in littera. sed nulla suba ingredit de demōstrationē: s3 solū accit̄ia: sic sunt termini t pp̄onē ingredit̄ demōstrationē. q̄ tertio modus nō p̄tinet ad demōstrationē. 4. p̄bat q̄ q̄rto modus p se non p̄tineat ad demōstrationē. nā q̄rto modus p se ē modus causandi mō si q̄rto modus p se p̄tineret ad demōstrationē hoc eēt iō qz p̄misse eēt cā p̄nis: sed hoc est falsuz: qz nulla p̄missa p se solitarie ē cā p̄nis: sed vna cū alia. Etia p̄bat q̄ nō ambe sint cause p se p̄nis. nā p̄misse p̄t esse p̄ne nō exite. t sitr ecōuerso. igit̄ p̄misse sit sup̄te nō sūt cā p se xclonia.

In oppositum

arguit. nisi tertio t q̄rto modus p se p̄tineret ad demōstrationē sequeret q̄ Ap. in enumerādo modos p se frustra enumerasset in isto libro. 3. 4. modū d̄icēdi p se. si nō p̄tineret ad demōstrationē. Ad huc eni bñ eēt plures modi p se: s3 qz nō faciūt ad demōstrationē. iō Ap. enumerauit solū illos q̄tuo3 q̄ faciūt ad demōstrationē: t ac si q̄libet illoz p̄tineat ad demōstrationē. 4. 2. p̄bat sp̄alr q̄ tertio modus p se p̄tineat ad demōstrationē. p̄bat sic. q̄libet scia demōstratiua resoluit suā demōstrationē illuz in subm̄ vltimū t p̄dicatū p̄misse: s3 subm̄ vltimū est vltuz qd nō amplī⁹ d̄ de aliquo. t hoc est tertio modus p se p̄ Ap. q̄ ad demōstrationē p̄tinet tertius modus p̄fictatis. 4. 3. p̄bat q̄ sp̄alr q̄rto modus d̄icēdi p se p̄tineat ad demōstrationē. t ac si demōstratio est ex causis immediatis: t nō p̄ accis: s3 p se. igit̄ illud ex quo demōstrat̄ est causa per se illius qd demōstrat̄. igit̄ in demōstratiōe reperitur quartus modus per se qui est modus causandi. p̄na p̄m aliq̄s d̄stinctiōes.

In ista questione

ponā p̄m aliq̄s d̄stinctiōes.

Quātum ad primū

si p̄ma d̄stinctio. q̄rtu or sunt modi p se: quoz p̄mi duo vocant̄ modi d̄icēdi p se: de q̄b̄ d̄icēti est sup̄i⁹. 3. vocat̄ modus essendi. 4. vocat̄ modus causandi: modus eēndi p se. s. solitarie debet̄ subys t nō accit̄ib⁹. vñ d̄icim⁹ aliq̄d eē p se: qz solitarie. modus aut̄ causandi debet̄ causis ad q̄rū positionē ponit̄ effect̄: sic exēplificat Ap. i littera. sicut si h̄o moxiret̄ ex vulnere t ex nullo alio: tunc vuln⁹ d̄icere t p se mortis hois. 4. 2. d̄stinctio. in quali bet demōstratiōe sunt tria cōsiderāda. p̄ termini. 2. pp̄onē: sicut sūt p̄misse t xclonia. 3. habitudo p̄missarū ad p̄nē. mō si pp̄onib⁹ debent̄ duo modi p se. s. modi d̄icēdi p̄dicatus de subo. t si habitudie p̄missarū ad p̄nē debet̄ modus causandi statiz clarū eēt q̄ oēs q̄tuo3 modi p̄fictatis p̄tineret ad demōstrationē. 4. 3. d̄stinctio. q̄ termini aliq̄ si sūt termini subales: aliq̄ accit̄ales. termini subales d̄nt̄ termini q̄ sūt in p̄dicamēto sube: t nō significat aliq̄d vltra hoc p̄ quo supponit̄: t pp̄ter hoc d̄r q̄ suba nō ē aliud q̄ illud qd vere est. i. termin⁹ subalis nō significat aliud q̄ illud p̄ quo supponit̄. vbi ḡra: sicut h̄ termin⁹ h̄o. vltra hoc p̄ q̄ supponit̄: vel p̄t supponere nihil aliū significat. Termin⁹ at̄ accit̄alis ē qui ē in p̄dicamēto accit̄is: sic q̄statis v̄l q̄l̄tatis. 2. t ē notatiua. t vltra hoc p̄ quo supponit̄ vel supponere p̄t significat aliq̄d p̄ quo nō p̄t supponere adiacēs illi p̄ quo supponit̄. vbi ḡra: sicut h̄ termin⁹ albus significat subaz p̄ qua supponit̄: vel p̄t supponere: t vltra illud significat albedinē illi subto adiacēre: p̄ qua h̄ ter⁹ albū nō supponit̄. t q̄ d̄icim⁹ q̄ accis ē qd ē aliud q̄ illud qd v̄e ē. i. termin⁹ accit̄alis t notatiua nō significat solū illud p̄ quo supponit̄: sed vltra h̄ ē aliq̄d p̄ q̄ nō supponit̄. 4. 3. d̄stinctio. p̄stata aduertēdū est q̄ Ap. q̄n dixit. tertio modus p se. s. modū p se eēndi debent̄ subys: t modū eēndi p̄ accis debent̄ accit̄ib⁹ nō accipit subaz p̄ re exite p se: nec accis p forma realr inherēte sube: s3 accipit subaz p̄ terminis subalib⁹: sicut sūt termini q̄ sūt de p̄dicamēto sube t accipit accis p̄ terminis accit̄alib⁹: sicut sunt termini

de p̄dicamēto accit̄is ad istū intellectū q̄ termini de p̄di camēto sube sunt p se solitarie. i. solitarie significat hoc p̄ quo supponit̄ t nihil aliud: s3 termini accit̄ales sūt p̄ accit̄ dens. i. nō solū significat hoc p̄ quo supponit̄: s3 aliq̄d vltra hoc p̄ quo nō p̄t supponere: sicut exēplificat̄ est de isto termino albū. Ex isto ifero q̄ 3. modus per se deberet dici modus significādi quēadmodū eēndi. 4. d̄stinctio. alicui debet̄ tertio modus p se. vno sicut iā d̄ictū est de terminis subalib⁹. alio. illi qd est subm̄ vltimū in resolūtiōe alicui demōstratiōis. t cōsiderat̄ in scia sic q̄ passioes demōstrant̄ de eo t ipm̄ in illa scia nō demōstrat̄ de aliq̄. alio tanq̄ passio de subo. s3 ipsuz cōsiderat̄ in illa scia tanq̄ per se subistēs respectu passionū q̄ demōstrant̄ de ipso in illa scia: t h̄ notauit Ap. cū dixit. tertio modus p se ē ille q̄ nō d̄r amplī⁹ de aliquo. vbi ḡra. sicut ē iste termin⁹ magnitudō i geometria: t h̄ ter⁹ numer⁹ in arismetria. vñ isti termini cōsiderant̄ in p̄dictis sciētys sic q̄ demōstrant̄ passiones de eis: t ipi nō demōstrant̄ de alijs in p̄dictis sciētys. t pp̄ hoc p̄dictis teris p̄t p̄tere tertio modus vbi p se. sit p̄ma xclo ista. 3. modus d̄icēdi p se

Quantuz ad secundū

put capif p̄mo mō nō p̄tinet ad aliquā demōstrationē. p̄bat. qz in aliq̄b̄ demōstratiōib⁹ subyciunt̄ termini subist̄iales de q̄bus p̄dicant̄ eoz passionē. v̄e est tñ q̄ sic accipiēdo 3. modū per se nō q̄libz scia v̄t̄ eo ex eo q̄ nō q̄libz scia de terminis subist̄ialib⁹ demōstrat̄ suas passionē. vñ mathe. nō resoluit vltra terminos de p̄dicamēto q̄rti tatis. 4. 3. d̄tra. loquēdo de 3. mō per se scōo mō q̄libz scia v̄t̄ 3. mō per se. ps. qz q̄libz scia resoluit̄ in subiectū t p̄dicatū p̄misse: qd quidē subiectū nō d̄r amplius de aliq̄ subiecto denoiatiue. igit̄ 2c. 4. Et nota q̄ q̄ Aristō. dicit hoc est p se qd nō amplī⁹ d̄icē de aliquo subo nō capit̄ d̄ici de subo p̄ d̄ici de inferiori denoiatiue. Ex istis duob⁹ p̄nib⁹ ps q̄ tertio modus p se p̄tinet ad demōstrationē. ps. qz sic d̄icēbat̄ in scōa d̄stinctiōe q̄ in demōstratiōe sūt tria. s. termin⁹ ni: pp̄onē: t h̄itudo p̄missarū ad xclonē. s3 mō terminis demōstratiuis bñ debet̄ tertio modus p se sicut declaratus est. 4. 2. 3. q̄rtus modus p se p̄tinet ad demōstrationē. p̄bat. qz in demōstratiōe cōsiderat̄ h̄itudo necia p̄missarū ad xclonē: t cū p̄misse iferat̄ neciō p̄nē: t sint p se cā xclusiōis sequit̄ q̄rtū modū p se. s. modū causandi p̄tinet ad demōstrationē: cū p̄misse neciō iferat̄ p̄nē. t hoc intelligit̄ si est ita sicut signat̄ p̄ p̄missas. necē est sic eē sicut signat̄ vel significabile est p̄ p̄nē: vel significare t p̄ ipaz s3 formaret̄: t ḡ ē ita sic signatur per p̄missas est per se causa essendi sic sicut significatur per cōclusiones.

Ad rationes

Ad p̄mā dico q̄ Ap. p hoc voluit excludere tertiu t q̄rtū modū p se nā q̄uis duo p̄mi modi p̄tineat p se solū ad demōstrationē tanq̄ modi d̄icēdi p se. Alu tñ. s. tertio t q̄rtus p̄t p̄tineat ad demōstrationē: nō tanq̄ modi d̄icēdi p̄dicatū de subto sed tertio tanq̄ modus eēndi vel significādi terminoz p̄tinetū ad demōstrationē. t q̄rtus tanq̄ modus causandi p se ipsi sic eē qd est significabile p̄ xclonē p̄ illud sic esse sicut est significabile per p̄missas. 4. Ad 2. dico q̄ in demōstratione nō solū pp̄onē: sed etiaz termini t habitudo p̄missarū ad cōclusionē. 4. Ad tertiā ex p̄ma p̄te questionis. qz Ap. nō accipit̄ ibi subist̄iaz p̄ re per se existēte sed pro termino subist̄iali: t ille bene p̄t ingredi demōstrationē. 4. Ad quartā dico q̄ q̄uis nulla p̄missarū sit p se sufficiens causa cōclusiōis tñ copulatiua p̄stata ex ambabus p̄missis est per se sufficiens cā xclonia ad intellectuz p̄dictum. nec tūc illa p̄batio p̄cedit: qua dicebatur p̄missa p̄t esse: q̄uis xclo nō sit: t ecōuerso: bene concedo sic esse: sicut significatur per cōclusionem: t hoc si p̄misse

dicant adequata causa dclonis: r nullo mō sic eē sicut si- gnificat p dclonē pōt esse sine sic eē sicut significat p pze- missas. si sic eē sic sicut significat p pmissas est causa sic eē sicut significat per dclonē. que admodū est in demōstrati- one ppter quid que est ex causis immediatis.

¶ Aniuersale autē dico qd cū de omni sit r per se est fm q ipsum est. Questio. XXII.

Vigesimo secūdo querit. vtrū eē vniuersale siue fm q ipm sit immediatū: r ois ppō vltis posteri- oristica siue b f3 q ipuz sit immediata. ar pmo q sic. oē pmū est immediatū: s3 oē vltē siue fm q ipuz est pmū. q est immediatū. maior p3 p Ap. in pmo hui. vbi dicit. q idē est pmū r immediatū. minor s3 p Ap. cū dicit. vltē dico q cū sit de omni r p rē. C. 2. vltē siue f3 q ipuz est qd est ppter ipuz: r nō est ppter alterū. mō s3 i- mediātū dī qd est pp seipuz: r nō ē pp alterū. mediātū at qd est pp alterū. q vī q oē fm q ipuz seu vltē sit scōz ime- diātum r nō mediātū. vñ qñ dī immediatū est qd nō est p- pter alterū. itelligit q ppō immediata est illa q nō ē demō- strabilis ex alia. C. 3. vel illud f3 q ipuz reduplicat ime- diationē vel cōuertibilitatē r pccessione p dclatū ad subz. si pmū: segt q ois ppō vltis siue f3 q ipuz ē immediata: r ha- bet ppositū. si autē reduplicat cōuertibilitatē r p dclatio p dclatū ad subm: tūc sequit q bec ppō. bō est aial. nō ē vltis seu fm q ipuz. sed hoc ē falsuz. nā t3. ex eo q in ista ppō ne nō ē cōuertibilitatē: nec adēqñō p dclatū cū subo. Nā hoc p dclatū aial nō est cōuertibile cū hoc subo bō. falsitas p se quētis p3 p linconieles p hui. vbi vult q ista ppō. bō est animal. sit fm q ipsum.

In oppositum arguit. nō ois ppō in qua suby- cif termin' cōis signo vlti deter- minat ē idēstrabilis. q nō oē vltē est immediatū. nā videt esse nota. r añs pbat. qz ppō immediata dī eē illa que ē ide- mōstrabilis. mō clarū ē q nō ois ppō in q suby cif termi- nus cōis signo vlti determinat' est idēstrabilis. q ēt non ois talis est immediata. vñ dicēdo. ois triāgulus h3 tres rē. est ppō vltis: r tñ nō immediata seu idēstrabilis. vñ cāpan' demōstrat eā in p euclidis. C. 2. falsuz est q oē fm q ipuz sit immediatū. q falsuz est q oē vltē posterioristica sit ime- diatum. nā t3. ex eo q in isto libro vltē sicut b capif ē idē cū fm q ipuz. s3 añs pbat. nā oē fm q ipuz est ppuz: s3 nō oē immediatū est ppuz. q nō oē immediatū est fm q ipm. maior p3. qz Ap. in p hui. p hoc q demōstratio est ex ppuzs cōcludit q demōstratio est ex pmissis de fm q ipm: r cōuer- so. hoc aut nō posset facere nisi oē fm q ipuz esset ppuz. r cōuerso. Alias. n. cōmitteret fallam nōis sic arguēdo. demōstratio est ex pmissis de fm q ipuz. q demōstratio est ex ppuzs. si nō oē fm q ipuz eēt ppuz. s3 minor p3. v3. q nō oē immediatū est ppuz. Nā Ap. in p hui' dicit. q aliqua est demōstratio ex immediatis q tñ nō est potissime ppter qd: qz qñs sit ex immediatis: nō tñ est ex ppuzs. C. Ex quo cō- cludit q nō oē immediatū est ppuz. r p nō oē imedia- tuz est fm q ipuz. r iterū immediatū r fm q ipuz nō cōuer- tunf. r iterū bec ē falsa. oē fm q ipuz est immediatū. r cō- uerso. qd fuit pbatū. C. 3. ista reduplicatio fm q. vel red- duplicat imediatiōē vel pccisionē cōuertibilitatis p dclatū ad subm. si dicit' pmū: tūc segt q ista ppō triāgulus h3 tres equales rē. nō sit vltis ppō siue f3 q ipuz: sed hoc est falsuz. nā t3. si ly fm q ipuz reduplicat imediatiōē. b enī nō est ime'. triāgulus h3 tres rē. si autē reduplicat p- cisionē cōuertibilitatis: tūc falsuz est q oē fm q ipm sit immediatū: qz si ly fm q ipuz reduplicat cōuertibilitatē r adēqñōē p dclatū ad subz: tūc bec triāgulus h3 tres rē.

est fm q ipsum ex eo q p dclatū est cōuertibile cū subo: r tñ nō est immediata ex eo q nō ē idēstrabilis.

In ista questione vidēdū est pmo quid intel- ligatur in pposito per ppō- nē vltē seu fm q ipm. r rēspōdēdū est ad qñtum.

Quātum ad primū no' qd p vltē cū Ap. dī- cit demōstrationes esse ex vltib' nō itelligit aliqd icōplexū p dclabile de plurib': sic capit Porphyri' vltē. Nec ēt itelligit p vltē ppōnē vltē i q suby cif ter' cōis rē. sicut Ap. capit vltē in p pōz: qd ē qd in aliqua ppōnē suby cif termin' cōis signo vlti determi- nar'. nō sufficit ad hoc q aliq ppō dicat' vltis eo mō quo Ap. itelligit in isto libro de ppōnē vlti. sed in pposito vltē seu ppō vltis dī esse illa in qua p dclatū verificat' de subo r p quolibet ei' supposito verificabilis est de illo subo: r p omni tpe ad itellectū pns dicitū: r tūc bec est f3 q ipuz sicut ista ppō. triāgulus h3 tres. est ppō vltis siue fm q ipuz posterioristica: qz hoc p dclatū h3 tres eqles duob' rēctis est verificabile de hoc subo triāgulus p qlibet ei' supposito: r p oī tpe. qlibet. n. triāgulus r qñcūq' fuit: qñ- cūq' est: r qñcūq' erit h3 tres eqles duob' rēctis: r cū hoc bec ppō triāgulus rē. est fm q ipuz. vñ ad hoc q aliqua ppō dicat' vltis. r fm q ipuz requir' q vltitas supposito: r vltitas tēpōz: r cū hoc q sit fm q ipuz. C. Ad vidēdū q quid sit dicere fm q ipuz eē ppōnē sit pma dclō. ad hoc q aliqua ppō dicat' fm q ipuz nō sufficit vltitas supposi- toz: r vltitas tēpōz. pbat. qz si b' sufficeret seqret' q ista ppō yfocheles h3 tres eqles duob' rēctis: esset f3 q ipuz: mō hoc est falsuz r Ap. in p hui'. in littera volētes hanc nō eē fm q ipuz. nā pbat. qz in ista ppōnē yfoche- les h3 tres eqles duob' rēctis est vltitas tā supposito: qz tēpōz. qlibet. n. yfocheles qñcūq' est: fuit: vel erit h3 tres eqles duob' rēctis. C. 2. dclō. ad hoc q aliq ppō dicat' fm q ipuz nō requirit' q sit immediata per carētiā medy demōstratiui. pbat. nā f3 Ap. demōstratiōis sicut ista. triāgulus h3 tres rē. est fm q ipuz: r tñ nō est immediata p carētiā medy demōstratiui q ipm h3 mediū p qd pōt de- mōstrari sicut pns dicebat'. C. 3. accipiēdo pmū pnt' p- mū dicit' p carētiā pōis p qd possit demōstrari ad hoc q aliq ppō dicat' f3 q ipuz: nō requir' talis pmeitas. p3 ite- rus de hne demōstratiōis sicut de ista. triāgulus h3 tres eq- les duob' rē. que apud Ap. dicit' fm q ipuz. r tñ nō dicit' tur pma. accipiēdo pmū p carētiā pōis p qd possit demō- strari. C. 4. q' q' ifer' cōrelarie ex alijs trib' ē b'. q ly f3 q cū dī f3 q ipuz vltē vltē f3 q ipuz nō reduplicat vltitātē sup- positōz r tēpōz. p3 pma hne: nec reduplicat imediatiōē nez q ē p carētiā medy demōstrati. p3 per scōz hne: nec reduplicat pmeitatē q dicit' hoc eē pmū quo nō est ali- ud pns p qd possit demōstrari. patet hoc per tertiā cōclonē. C. Quinta dclō. q ly fm q ipuz reduplicat cōuertibilita- tes: r pccisionē r adēqñōē p dclatū ad subm. hoc est ad b' q aliqua ppō dicat' f3 q ipuz requir' q p dclatū sit ade- quatū subo: r cōuertibile cū eo. patet. nā ly fm q ipuz nō videt reduplicare nisi vel vltitātē supposito: r tēpōz: vlt imediatiōē que est p carētiā medy demōstratiui: vel p- meitatē que est p carētiā pōis p qd possit demōstrari: vlt cōuertibilitatē r pccisionē p dclatū ad subm: s3 mō nec redup- plicat vltitātē supposito: r tēpōz: nec imediatiōē: nec p- meitatē. q cōuertibilitatē. C. 2. ad idē. si ly fm q nō redup- plicaret cōuertibilitatē sequeret' q bec ppō. bō est aial. eēt fm q ipuz hoc est falsuz. nā t3. qz nō videt aliud ipedi- re q cōuertibilitatē. s3 falsitas pntis pbat. nā Ap. dicit in pmo hui'. numerādo subra r p dclatū: sicut sunt scibilia r p dclabilia in recta linea volētes videre cui illoz in sit ali- quod p dclatū p r adequate. Videre debem' quō p remo- to hoc remouet' r illi hoc p dclatū iest p se adequate: r exē-

plificat de yfochele triāgulo r figura gbus inest h3e equa- les duob' rēctis. q h3e equales duob' rēctis nō inest fm q ipuz yfocheli. r qz remota figura nō p remo' triāgulus h3e tres eqles duob' rēctis. q h3e tres eqles duob' rēctis nō iest f3 q ipuz yfocheli: r qz remota figura nō remoue- tur triāgulu h3e tres eqles duob' rēctis. pp hoc ēt triāgu- lus h3e tres eqles rē. nō dī de figura f3 q ipuz. s3 qz re- moto triāgulo p remo' h3e tres rē. q h3e tres eqles duob' rēcti inest triāgulo f3 q ipuz. C. Ex bis dcludo q ista ppō. bō ē aial. nō est f3 q ipuz: qz remoto hoic nōdū remouet' aial. nō. n. seg'. nullus bō ē. q nullū aial ē. b' tñ req' ex dclō Ap. si p dclatū ppō deberet dicit' fm q ipm. C. S3 diceret tu s. tñ linconieles dicit' illā esse fm q ipuz. bō ē aial. igif vī q male dicit' sit p dclatū. ppōnē nō eē f3 q ipuz. C. 2. videt q ly fm rē. reduplicet pmeitatē. nā Ap. dicit. vltē dī- co q cū sit de oī p rē. q videt q ly fm q ipuz sit cū vlti q ad hoc vt sit fm q ipuz requir' r sufficiat vltitas r pmei- tas. Ap. n. dicit. vltē dico q cū sit de oī. p nō noiat nisi vni- uersalitatē r pmeitatē. C. Ad pmū. dico q linconieles fuit illi' opinio: r dicit' se in hoc dclere boetio. mō in isto sto cū boetio r nō cū linconieles. C. Ad 2. dico. cū Ap. dicit vltē dico rē. q pmū vno' dicit' p carētiā pōis p qd possit demōstrari: r sic accepit Ap. cū dicit' p' eē idē qd imediātuz. alio' pmū dī qd ē scōz se totū: r nō solū f3 partē. r sic dicit' mus q idē ē pmū: r p dclatū: r adeqñū: r sic nō cōuertit' cū i- mediato. r sic accepit Ap. cū dicit' vltē dico rē. sic p3. q dī- ctū Ap. facit pō cōclutionē posita.

Quātuz ad secundū sit pma dclō. nō oē f3 q ipuz est immediatuz q ipuz est immediatuz pbat. nā demōstratiōis sic ista. triāgulus h3 tres rē. est fm q ipuz. p3. nā in ea p dclatū est cōuertibile cū subo. igi- tur est fm q ipuz. s3 t3 ex dicitis. r añs p3 de se. r tñ p dclā ppō nō est immediata put' immediatū dicit' carētiā medy p qd possit demōstrari. vñ ipm ē demōstrabilis sit pns dicebat'. C. 2. nō oē immediatū est fm q ipuz. nā bec. ois bō est albus: vel nō est alb': est immediata: r tñ nō ē f3 q ipuz. igif rē. r t3. añs p3. quo ad pma ei' partē: qz caret medio: p qd possit demōstrari. quo ad pte scōz p3. qz p dclatū. i. esse albu vel nō eē albu nō ē cōuertibile cū subo: qz' aly ab eo. C. 3. qd pposita erat falsa. p3 ex istis dclonibus.

Ad rationes pma est soluta p distinctionē datā de ly pmo. C. Ad 2. dico q aliqd nō dī fm q ipuz si sit simplex vel ppō pp b' q sit pp ipuz sed pp hoc: qz p dclatū est adēqñū subo. C. Ad tertiā de li- conieles paruit in qōne: r sic p3 questio.

Aniuersale autē est tūc cū in quolibet r pzo demōstrat: vt duos rectos habere neqz figure cuiuslibet inest vniuersali: r tamē est demōstra- re de figura q duos habeat: sed non cuiuslibet figure est: neqz vritur quolibet figura demon- strans. Questio. XXIII.

Vigesimo tertio querit. vtrum ois demōstratio sit ex pmissis de f3 q ipuz. Et arguit pmo q nō. ali- que sunt demōstratiōes p cās remotas. q nō ois demōstratio est ex pmissis de f3 q ipuz. nā t3 ex eo q cāe remota nō s3 ppe nec adēqñē suis effectib': qd tñ oportet' rē si pmissis demōstratiōes p cās remotā essent de f3 q ipuz. añs p3. per Ap. in littera. C. Sed diceret aliqs. bñ dēdo q demōstratio ppter qd: r demōstratio potissima est ex pmissis de fm q ipuz. s3 qz demōstratio p causas remotā non est demōstratio potissima. q nō o3 ipuz esse ex pmissis de fm q ipuz. Sed pbat q demōstratio p causas remotā sit de- mōstratio potissima. nā demōstratio potissima r ppter

quid o3 esse ex pmissis si'. cū ergo demōstratio p causas ppinquā dicat' esse ppter qd r potissima: videt q b' mag- is debeat attribui demōstratiōi q ē p causas remotā: ex eo q cause remote sūt pōres causis ppingis. C. Et pfirmat'. illa est potissima q demōstrat p cās p quā res potissime ē. sed demōstratio p cām remotā est b3. q rē. maior est nota. r minor pbat. nā cāe remote alicui' effect' dicunt' dens r intelligētē r h3. cause aut' ppinque dicunt' cause scōarie. s3 mō auctoz libri de causis dicit' cās pmaria plus istuere cāto q scōaria. cū ille cāe pmarie dicant' eē remote cāe videt q effect' p cās remotas potissime sit. r p nōis vide- tur demōstratiōē datā p cām remotā eē potissima. C. 2. ad pncipale sic. Ista passio ppetuitas est demōstratiue scibilib' fm Ap. de mā pma: r si' de deo: r si' de celo: r tñ perpetui- tas nō est demōstrabilis de aliquo isto: r ex pmissis de fm q ipuz: ex eo q dicta passio cū nullo illoz ē cōuertibilis. C. 3. ista yfocheles h3 tres rē. est demōstrabilis: r tñ nō ex pmissis de fm q ipuz. q qñtio falsa. nā t3. r pma p añtis no- ta est de se. s3 scōa pbat. qz ista' ppōnis iubm r p dclatūz nō sūt adinuicē cōuertibilia: qd tñ oportet' si dberet de- mōstrari p mediū cōuertibile cuius vtraqz extremitatū seu ex pmissis de fm q ipsum.

In oppositum est Ap. in. s. ca. hui' pmi. vbi dī- cit sic. q necesse est pmū medio r mediū postremo inesse fm q ipuz in ordine. i. in oī de- mōstratiōne maiorē extremitatē medio: r mediū minori extremitati inesse fm q ipuz. p pmū. n. itelligit maiorē extremitatē: r p postremū itelligit minorē: r qd' dicit' Ap. sic q in demōstratiōe necesse est pmissas eē de fm q ipm. hoc tñ itelligit de demōstratiōe affir' passiois de suo subro adeqñō r ppo. r de demōstratiōe potissima. et hoc fm linco- nienfes. Ap. videt sic pbat. Ois demōstratio o3 eē ex ppo- sitionib' p se. q ois demōstratio o3 eē ex ppōnib' q sunt po- tissime p se. tales aut' sunt fm q ipsum rē.

In ista questione sit pma cōclūso. qñs nulla dclō sciat potissime r vltimar' tenis p pmissas immediatas. sicut pns dicebat'. tñ ista nā nō valet. ois demōstratio est ex immediatis. q ois demōstratio ē ex pmissis de fm q ipuz. p3. nā pns dicebat' q nō oē ime- diatū est fm q ipuz. nā ista ppō. bō est alb': vel nō alb' est immediata: r tñ nō est fm q ipuz. r cū ita sit eē ad b' q demōstratio est ex pmissis immediatis nō sequit' eā eē ex p- missis f3 q ipuz. C. 2. ista nā nō valet. ois demōstratio ē ex pmissis p se. q ois demōstratio est ex pmissis de f3 q ipuz. p3. nā nō ois ppō per se est fm q ipuz. p se. n. sc. h3 in plus q fm q ipm. q arguēdo in p dclatū nā cōmittit' fallā p se- quētis. C. 3. nulla passio pōt pfecte sciri de aliquo subo qz de suo subro ppo r adequate. pbat. nā si aliqua passio posset sciri de alio subro pter qz sibi ppo r adequate: vltē cō- uertibilis: vel q sciret' pfecte de iferenti ad subm sibi puz vel supiori. C. Si pmū s3. passio que scit' de subro iferenti nō scit' de illo fm totū ambitū illius passiois. r p nōis non scit' pfecte de illo subro. vbi gra. triāgulu h3 tres equales duob' rēctis nō scit' fm totū eius ambitū de yfocheli: r p nōis nec pfecte. vñ h3e tres equales duob' rēctis nō solu- inest yfocheli: verū etiā yfochleuro r gradato. nec pōt dicit' scōz. nā de illo illa passio nō scit' vltē: ex eo q nō' ei vltē: r p nōis nō scit' de illo pfecte: qz adbuic relingit' dnbū gbus pētis sub illo subro ista passio nō scit' pfecte de illo subro figura qd est supius ad istū terminū triāgulus q est cōuertibilis cū p dclatū passio: ex eo q p dclatū passio nō est verificabilis nec scibilib' vlt' de illo terminū figura. bec. n. est falsa. ois figura h3 tre: eqles duobus rēctis. r iō qñs bene sit scibilib' r demōstrabilis bec ppō figura h3 tres rē. tñ in p dclatū ppōnē passio nō scit' pfecte de subro: ex eo q

relinquit dubius quibus dicitur sub subto in se predicta...

Ad rationes

Ad prima dicitur de demeratio potissimum...

ppositiones immediatas de alijs oibus dictus est in positi...

Argesimo quarto

Querit. vtrum possibile sit de monstrantē descendere de gne in genus...

In oppositum

est ap. in pmo hui. c. 7. vbi dicitur...

Propter

quod pmo videtur in ista questione quod dicitur...

Quantus ad

primū sciendū est quod in qualibet scientia...

multarū rationū et huius veritatis et primariis adinui...

Quātus ad

z^o sit pma s. s. p descendere de vna scia in alia...

alios et alios terminos in alijs sciētijs: eo mō quo erat ex...

Ad rationes

que pbant. patet ex positione: et sic patet de questione...

Argesimo quinto

Querit. vtrum in omni demeratio necessē sit mediū et extrema esse de eodē gne...

In oppositum

est ap. dicitur. necesse est mediū et extrema esse de eodē gne...

In ista

questiōe pmo ponēda ē vna distinctio de genere...

Quantum ad

primū distinctio sit ista. triplex solet capigen. q̄ sufficit in pposito q̄d...

ista delusionē. ois hō est suba pnt fieri plures demfatiōes per diuersa media. qd qd est va. nra est va. r ams pbat. naz inter hoc subm hō. r hoc pdicatu suba sunt plura media: p quoz qdlibet b pdicatu suba pōt demfari de isto subro hō. vbi gra sic arguēdo. oē corpus est suba: ois hō ē corp. igit ois hō est suba. silt oē corp aiātū est suba: ois hō ē corp pus aiātū. igit rē. silt. oē aiāt ē suba: ois hō ē aiāl. igit rē. sic ad istā dclonē. ois hō est suba pnt fieri plures demfatiōes p diuersa media iter ly hō. r ly suba. C 2. qz ad eādē dclonē pōt fieri demfatio vna pp qd. r alia qz. r hoc p diuersa media. qd qd va. r t3. r ams p3. qz sepe eadē dclonē. dmfatiōe qz. r demfatiōe pp qd. C 3. eiusdē rei ples pnt eē cause p diuersa gna causarū: p qm qdlibet pnt fieri de mōstratio ad eādē dclonē. qd qstio va. C 4. nā dicit Ap. i littera qd eiusdē dnis pnt eē plures demfatiōes. r si sic videt qd plura media eadē dclonē possit pbari. C 5. eadem dclonē demfāt i diuersis sciētis p3 pneria media ad illas scias. qd qstio va. nra t3. ams p. nā ista dclonē: terra ē rotūda. demfāt in scia nāli r in astrologia: s3 pp aliud mediū b r tbi. pbus nālis demmōstrat pdictā cōclūsiōnē per b mediū: qd est. oē graue rēdit ad mediū mūdi. Astrologus aut demfāt eandē dclonē p hoc mediū qd est qm ois a meridie vsus septētrionē dicit. polus magi r magi eleuat. silt nālis demfāt istā dclonē qd aqua ē spc. p hoc mediū qd qdlibet graue rēdit ad mediū mūdi. Alr autē pdicta dclonē demmōstrat p hoc qd si aliqz i littere faceret aliqd signū: r postea nauigādo recederet tādē illd signū nō videret. r si cōcederet in illū illud signū videret: ex quo videt qd aqua rēdat ad aliqd spericitatē r gibbositatē. pp quā talis stans in nauī nō pōt videre illud signū pp illā gibbositatē.

In oppositum est Aristoteles qui dicit demfstrationes nō augent p media in post accipiēdo: vel accipiēdo in latius.

In ista questione pmo ponēde sunt distinctiōnes. r cōclūsiōnes.

Quantum ad pmo. demfatiōes augeri pōt itelligi tripl. vno in post sumēdo. i. accipiēdo sub minoz extremitate. vbi gra. oē b. est a. oē c. est b. qd oē c. est a. tunc vltēri sub c. sumat d. sic arguendo. Oē c. est a. oē d. est c. qd oē d. est a. tūc vltēri si sub d. sumeret e. sic arguēdo. oē d. est a. oē e. est d. qd oē e. est a. si sic sumeret fuprio sub minoz extremitate pōis demfatiōis: tē sic mltipli demfatiōes dicent mltiplicari i post assū. C 2. demfatiōes mltiplicari itelligim qd mltiplicent in sumēdo i lat sub me. itate eadē maiore. vbi gra. sit pma demo. oē aiāl ē suba: ois asin ē al. qd ois asin ē suba. r iterū su. vnu aliūz ter. sub eodē me. fieret alia demfatiō. oē al. ē suba: ois leo ē aiāl. igit ois leo ē suba. r sic mltiplicare demfatiōes ē mltiplicare eas sumēdo in lat. i. sub me. C 3. demfatiōes dnt augeri p media. i. ad eādē dclonē facere ples demfatiōes p plura media: vt si ad istā dclonē triā gulus h3 tres rē. fierēt ples demfatiōes p plura media: vel ad vna aliā dclonē: vt ad istā. ois hō est suba: de q arguēbat i p rōne. C 4. dclonē demfatiōis qdā vocant demfatiōes pp qd. qdā vō demfatiōes qz. p3 ex dclonē. C 5. dclonē demfatiōes pp qd pnt pparari vlt ad demfatiōes qz. vlt iter se. si p mō: tē oēs demfatiōes pp qd dicit eē potio. si at z. nō tē oēs demfatiōes pp qd dicant potissime: s3 sic vna dclonē potioz alia: sic affir. dclonē nega. r silt illa qd sit i pma dclonē eē potioz ista que fit in scda vel in 3. fig. silt ostēsiua dicit eē potioz illa qd est ad ipole. silt illa cui pmissio nō idigēt ppyllogiciōe dclonē potioz illa cui pmissio indigēt ppyllogiciōe. r B notauit Ap. cū dixit illā demfatiōes potioz que ē ex pmissio: cui pmissio non idigēt ppyllo. C 6. sit pma dclonē demfatiōes pnt augeri in post assūmēdo: vel assūmē

Quantum ad gerī in post assūmēdo: vel assūmē

do in lat. p3 p Ap. in lra. r etiā satis p3 ex exēplis positis de hoc in pma pte qōnis. C 2. dclonē demfatiōes pnt mltiplicari ad eādē dclonē sine mltiplicatiōe mediū. r extremitatū. p3. qz eadē dclonē p idē mediū r extremitatez pōt cludi in diuersis figuris. C 3. dclonē demfatiōes non tū oino simplr r potissime pnt mltiplicari p3 mltiplicatiōe mediū ad eādē dclonē. i. eadē dclonē p diuersa media: nō oino simplr r potissime pōt de mōstrari. p. nā qdāqz inter pdicatu r subm dclonē sūt pta media: tūc p qdlibet illoz mediū potest illud pdicatu demfari de illo subro: sic arguēbat in pma rōne de ly hō. r de ly suba. inter illa. n. sunt ista media. aiāl: corp. aiātū: cozp. p quoz qdlibet hoc pdicatu suba pōt demfari de b subro hō. nō tū demfatiōib. oino simplr potissime. s. n. sic arg. oē al. ē suba: ois hō est aiāl. igit ois hō ē suba. nō est demfatio oino simplr potissima: ex eo qd maior nō est imme. r indigēt ppyllogiciōe. mō illa demfatio cuius vna pmissiō vel talis demfatiō nō ē oino potissima: qm bñ dclonē potioz pparado demfatiōes qz ad demfatiōes pp qd. r ad idēz qz ad eandē dclonē pnt fieri plures demfatiōes: quarū vna ē p cās ppinquā. alia p causaz remōtā. qd dclonē vera. C 4. dclonē eadē dclonē nō pnt mltiplicari demfatiōes oino simplr potissime p diuersa media. p. nā da oppo. dclonē. tūc iter extra dclonē simplr potissime eēt plura media: vel qd subordinata fm sub r supra vel nō ordinata illo mō. si p mō: tūc per qdāqz illoz mediū demfatiōes pdicta dclonē nō est demfatio oino r simplr potissima. quocūqz. n. illoz me. accepto. op3 alterā pmissiō: vel maiorē: vel minorē ppyllare. r sic nulla illarū demfatiōnū eēt oino r simplr potio. Si at iter extrema dclonē sūt pta media. nō tū sub illo mō ordinata qdlibet pdicatu pdicte pponis pōt demfari de e. subro nunqz pnt sic se hre qd sint eque ime. vel nisi qd vnus sit eā alteri. r qd tūc sit p illa media nō erūt demfatiōes ad illā dclonē: qm vna illaz est potioz alia. r p dclonē ipole ē ad eādē dclonē p diuersa media fieri plures demfatiōes oino r simplr potissimas: r hoc intēdebat Ap. cū dixit. demfatiōes nō pnt augeri per media.

Ad rationes. Ad pma dico qd ipsa ē p tertia cōclūsiō. C Ad 2. eodem modo.

C Ad 3. r 4. silt. C Ad qntā silt. s3 tū nota de hoc qd dicebat astrologus r nālis demmōstrat eādē dclonē. i. qd terra ē rotūda. dicit lincomiēsis qd nō demmōstrat eandē dclonē nisi solū h3 voces. vñ mediū p qd nālis pbs demfāt terrā eē rotūdā idifferēter pbarē idē de qdlibet alio graui: sicut aqua. vel de aligbus h3. nec ēt recederet terrā esse rotūdā nisi eēt grauis. s3 mediū p qd astrologus recedit terrā eē rotūdā idifferēter cluderet de qdlibet alia magnitudine qd eēt sita in medio mūdi. C Aliter pōt dici qd demfatio qua pbs demfāt est pp qd. aut qd astrologus demmōstrat terrā eē rotūdā ē p effectū. Silt dicere de illis vna demfatiōib. gbus demfāt aquā tēdere ad spericitatez qd vna eaz est pp qd. r p causaz. r alia est demfatio qz. r p effectū. r sic p3 ad qstionē.

C Alio aut mō differt. ppter qd ab ipso qz qd ē p alia sciaz vtrūqz speculāri. Qd. xxxviii.

igesimo octauo querit. vtrum vna scia possit dici pars alterius scie: sicut scia subalternata pars scie subalternatis. Et pmo qd scia scia libri pbycoz dicit pars scie nālis. ergo cē.

C 2. nā sic est qd alicui scie subz ē ps subina subri alteri scie. qd vna sciaz vlt ē ps alteri. nra t3. nā sicut se h3 subz alicui scie ad subz alteri scie. ita ille scie vidēt se habere adinuicē. ams p3. qz subz scie qd est de li. est h ter. linea: r subm scie qd est de magni. est h ter. magnitudo. sed mō iste termin. linea ē ps subina illi. termini magnitudo. qd rē. C 3. istaz sciaz vna est ps alteri. qd vna ponit sub alteri: sic est de scia subalternate r subalternata. qd rē. maior ē nota. b. p3. p Ap. in p hui. dicit. n. qd altera po. sub altera. C 4. sciaz spālissimaz qdā est scia ma. qdāz nālis: qdā me. s3 qd ma. dclonē vna scia. r silt nālis dclonē vna. vñ si qd me. debeat dici vna scia. r si sic videt qd ari. r geo. qd ēt dicunt scie ma. sint ptes ei. r p rōis. vna scia dclonē vlt alteri. v3. subalternata ps scie subalternat. C 5. musica qd est de numero sonoz dclonē subalternata ari. qd ē de nūero. s3 pbo qd musica sit ps ari. r b ar. sic. son. vel est de pte accūtib. nūero: vel solū nūero p accūtib. si p. tūc p dclonē ratio de nūero sonoz ē ps dclonē dclonē de nūero: ex eo qd ad pfectā dclonē de aliqz o3 qd dclonē dclonē dclonē: r per se accūtib. illi. qd scia de numero sonoz sic musica ē ps scie de numero: sic ari. si son. est de pte passionib. ipsius numeri. Si aut dclonē qd son. solū insit nūero p accūtib: r nō i sit de pte passionib. ipsi. numeri. tūc se. qd de numero sonoz nō eēt scia. hoc dclonē ē falsus. r nra t3. qd de ente p accūtib. dens nō est scia. pmo huius.

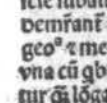
In oppositum est Ap. p huius. vbi dicit qd qz. r pp qd. dclonē: qd vtrūqz p aliquā sciaz speculari: r dicit b rē qd vna scia ponit sub altera: sic se h3 geo. ad speculatiua: r p pfecta ad ari. r armonica ad ari. Ex isto vñ sic qd scia subalternat sit alia a scia subalternate nec sit ei ps.

In ista questione pmo ponēde sunt due distinctiōnes pncipales. r cōclūsiōnes.

Quatum ad pmo sit pma distinctio qd duplr accipit scia. vno p habitu r cognitione illi. nra. sup datā lineā rē. r sic capiēdo geometriā dclonē illi qd solū sciret demfate pma dclonē geo. i. sup datāz rē. hre sciaz geometralē. C Alio mō capif scia p plurib. hitib. pluriū dclonē: r pluriū pcessūū hntiū attributionē ad adinuicē. r sic illi qd solū dclonē cognitionē p. nra geo. nō dclonē eē geometricā: nec dclonē eus hre sciaz geometralē: ex eo qd nō hēret ples hntiū pluriū dclonē r pcessūū geo. hntiū attributionē ad adinuicē. Scia p accepta vocat scia simplex. Scia vō z. accepta vocat scia aggregata. vñ loquēdo de scia simplicis. dicitur aliquē hre tot scias geometrie quot dclonē scit in geo. s3 tū dclonē eū hre solū vna sciaz geo. aggregatā. C 2. dclonē. alique scie dicunt adinuicē subalternate: eo qd subz vni. est ps subina alteri: us. r sic se hnt adinuicē scia de magnitudine: r scia de li. linea. n. ē ps subina magnitudinis. C 3. alique scie dicunt esse subalternate adinuicē: qz vna illaz sciaz ē de aliquo supro sine dclonē. r alia ē de eodē dclonē p alia dclonēz de nō. r p se. vbi gra. sicut scia qd est de magnitudine: r scia que est de magnitudine recta vel circulari. vel scia qd est de linea: r scia qd est de linea recta: vel scia que est de ente mobili: vel scia qd est de ente mobili ad vbi. C 4. alique scie subalternant adinuicē: ex eo qd illarū vna scia ē de ali quo nō dclonē: r alia est de eodē dclonē: dclonē tū accūtib. r sic se hnt adinuicē arithmetica r musica. Ari. n. est de numero: musica aut est de numero sonoz: s3 mō sonoz est pdicatu denotatiū ipsi. numeri mere accūtib. C 5. aliq scie subalternant adinuicē: ex eo qd p p. r dclonē vni. scie demfāt alique dclonē alteri scie: r sic se hnt adinuicē geo. r medi. pncipia. n. r dclonē geo. demfari potest vna cū gbusdā assūptis qd vlnera circularia tardi. sanatur qd lōga. r est vna qd is medicina. sic qd quattuor modis

Ad rationes. Ad pma. r ad sciaz. r ad tertiaz p3 thematica dclonē esse vna: sic qd ille termin. mathematica est vni nomē cōe pdicabile de geometria r musica r arithmetica rē. sicut aiāl pdicaf de boie r asino. C Ad qntā rē. qd musica nō ē pars ari. sic p3 ex pōitiōe. r cū dicebatur vel son. rē. dico qd son. est p accūtib. nūero. r cū dclonē de ente p accūtib. nō ē scia. R. B. itelligit de pōne p accūtib. vna nō ē scia. mō qm son. istē p accūtib. qd nō ē pō: s3 de tali aggregato ex ter. r ter. p accūtib. illius bñ ē scia. vñ de numero sonoz ē scia: puta musica. r sic solū questio.

C Ad manifestū ē qd si aliqz sensus defecerit necesse ē aliquā sciaz deficere. Qd. xxxix. dicitur vigesimo nono. vtrū deficiat te nobis aliquo sensu possibile sit nos acquirere aliquā scia de sensibili illius sensus. C Et arguit pmo qd sic. nā posito

Quantus ad 2. sit pma dclonē. vna scia simplex non ē ps alteri scie simplicis. p3. qz si sic esset nō qdlibz eaz eēt simplex. hoc aut ē p potest. si igitur sūt due scie simplices sic se habētes qd subz vnus pōt dclonē pdicari de subro alteri: vna eaz ē ps alteri. r quis vna sit subalternata: r alia subalternat. r hoc segitur qd nō semp scia subalternata est ps scie subalternatis. C 2. dclonē. qdlibet scia simplex vna cū alia vlt alijs sciētis simplicib. habētib. attractionē adinuicē. r hnt vel pōt tuere pōt p vna sciaz aggregatā: cui qdlibet illaz sciaz si pliciu est ps. C 3. dclonē. scia qd est de aliquo inferiori est pars scie aggregatē qd est de superiori illi inferiori. i. scie que subalternat adinuicē p scia subalternata est pars scie subalternatis loquēdo de scia subalternata aggregata. p. qz scia pfecta cōsideras de aliquo. d3 etiā dclonē dclonē de ptrib. r passioib. p se illi. p3 pmo hui. nā p hui. dicit. Scia est vnus gnis subri ptes r passioes p se illi. r dclonē rā. Ex qd se. qd scia de li. ē ps integralis scie pfecte de magnitudine. C 4. dclonē. scie qd subalternat adinuicē. r scia subalternata ē ps integralis scie subalternatis: loquēdo de scia subalternata aggregata. p3. qz ad pfectā dclonē de aliqz op3 dclonē p se passioes illi. sicut iā erat allegatū. igit cū scia subalternat nō sit pfecta sine scia subalternata semp loquēdo de scia subalternate subalternatā. r scia scia subalternatā eē partē scie subalternat. semp loquēdo de scia subalternate r subalternata. r intelligēdo de scia subalternate aggregata. C 5. aduertendū est qd illa dclonē itelligit nisi tūc illa scia qd est de ente dclonē: sit de illo fm restrictionē illius subri ad rōnē eius cōe. vbi gra. scia libri pbycoz est de ente mobili fm restrictionē entel mobilis ad rōnes cōes eiusdē. modo nō dicimus qd scia libri de celo sit ps scie libri pbycoz. Sed qz scia nālis dclonē de ente mobili rā ad ei. r passioes cōes qd ad ei. p3 nos dicim. qd scia libri de celo est pars scie nālis: r nō libri pbycoz. sicut qd dico qd dclonē itelligit scia subalternat nō dclonē dclonē de suo subro r3 restrictionē ad passioes cōes subri: r ad p. cōia. C 6. dclonē. scie qd subalternat adinuicē. r scia subalternata nō est ps scie subalternatis. vbi gra. sicut musica r ari. p3. qz scia qd est de numero nō dclonē dclonē de eis qd p accūtib. sunt numero: nec spectat ad eas: s3 qz son. nō est de pte accūtib. ipsi. numeri. iō ari. qd est de numero nō h3 dclonē de numero sonoz. r per p3 musica nō est ps integralis ari. C 7. dclonē. sciaz que subalternant adinuicē. r vna nō est ps alteri. p3 facilliter. nā geo. r medicina sic se hnt adinuicē: r tū vna eaz nō est pars alterius. C Et notandū qd iste modus subalternationis sciētiarū est satis iproprius.

Ad rationes. Ad pma. r ad sciaz. r ad tertiaz p3 thematica dclonē esse vna: sic qd ille termin. mathematica est vni nomē cōe pdicabile de geometria r musica r arithmetica rē. sicut aiāl pdicaf de boie r asino. C Ad qntā rē. qd musica nō ē pars ari. sic p3 ex pōitiōe. r cū dicebatur vel son. rē. dico qd son. est p accūtib. nūero. r cū dclonē de ente p accūtib. nō ē scia. R. B. itelligit de pōne p accūtib. vna nō ē scia. mō qm son. istē p accūtib. qd nō ē pō: s3 de tali aggregato ex ter. r ter. p accūtib. illius bñ ē scia. vñ de numero sonoz ē scia: puta musica. r sic solū questio.

C Ad manifestū ē qd si aliqz sensus defecerit necesse ē aliquā sciaz deficere. Qd. xxxix. dicitur vigesimo nono. vtrū deficiat te nobis aliquo sensu possibile sit nos acquirere aliquā scia de sensibili illius sensus. C Et arguit pmo qd sic. nā posito

qz for. excecaret adhuc spes oculoz visibiliu: possent manere in fantasia ipsius fortis. r p nis si for. pus no habuisset sciam de coloribz. adhuc posset ea accipere me. spibus colorz manetibus in eius fantasia. quis sensus visus sibi deficeret. igit falsuz est qz deficiere nobis aliquo sensu i possibile sit nos acquirere sciaz de sensibili illius sensus. C 2. na posito qz for. adhuc a natiuitate careat visu: auditu: r olfatu. adhuc in fantasia for. ds posset creare spes audibiliu: spes visibiliu: r spes odorabiliuz mediatiu: qbus for. posset acquirere sibi sciaz de visibiliu: audibiliu: r odorabiliu. no obstante qz a natiuitate deficiat sensus p dicatoruz sensibiliu. C 3. na posito qz for. a natiuitate careat sensu visus: no tn sensu auditu. tuc p audituz pot sibi acquirere sciaz de visibiliu. expimur. n. qz multa adiscim audiendo de aliqbz que nunq fuerut a nobis sensata. vn de deo de intelligetuz: r de ma pma habem sciaz sine B qz illa aliqn fuerit in aliquo sensu. igit videt qz for. carez visu a natiuitate potest sibi acquirere sciaz absqz hoc qz hz visibilia fuerit ab eo sensata. C 4. ex no capz venimus ad notitia effectiu. qz cu qlitates tagibiles: sic sunt caliditas: r frigiditas: humiditas: r siccitas sint cause sensibiliu aliqoz sensu. p Az. etiam de sensu r sensato. videt qz qz visus sensu visus careat. vel sensu olfat: adhuc habedo notitia de qtuoz qlitatibz p mis me sensu tactus possem deuenire in notitia aliqoz sensibiliuz: qz visus sensibus aliqoz sensibiliu caream. ex quo ex notitia cause possem deuenire in notitia r cognitione effectus. C Et cofirmatur. min distant qtuoz qlitates p me a sensu aliqoz sensibiliu qz distet sensibilia a subtris sepatiz: r ab alijs insensibiliu: igit etia videt qz ex notitia qlitatu tagibiliu possum deuenire in notitia aliqoz sensibiliu. igit videt qz for. tes habes sensuz tact: quis sensu visus careat a natiuitate adhuc posset sibi acquirere sciam de visibiliu.

In oppositum est Az. in pmo hui. in tractatu ente nobis aliq sensu r. C Cofir. na Az. dicit i 3 de aia. quecuqz intelliget nece est fantasimata speculari. deficiete at nobis aliq sensu deficit tanta sensibiliu illo sensu. Coflusiones.

In ista questione pmo ponat distinctiones. 2 coflusiones.

Quatu ad pmo sit pma distinctio. quatu sufficit in pposito qz sciencia dicim hre aliqn de colone: aliqn et de significato p subz illi. nis. vbi gra. sciendo ista hne. ois color est qlitas. dicim nos hre sciaz de colore seu de re sigta p istu terminu color. r sic in pposito capif de aliquo ee sciaz. C 2. distinctio. sic accipiedo de aliquo ee sciencia: aliqn de aliquo habem sciencia. r pstr q ad cept coes illi? scie sicut cept a qb accipif B nome ens. vel hoc nome aliqd. vel hoc nome ca. vel hoc nome causatu. Aliqn aut dicim de aliquo ee sciaz quo ad coceptus eius p pios. C 3. distinctio. de aliquo dicim ee sciencia quo ad cept eius coes dup vel quo ad cept quiditatuus: vel conotatiuus. C 4. distinctio. de aliquo dicimus ee sciaz quo ad cept eius ppos z vl conotatie r. C 5. sit pma. deficiete nobis aliq sensu pole est nos acquirere sciaz

Quantum ad de sensibili illi sensus. p. si for. qui heri videbat: r modo excecaret. tuc for. adhuc p spes oculoz manetes i fantasia for. posset sibi acquirere sciaz de coloribz. C 3. ista pmo est Az. na Az. intedebat qz deficiente nobis aliquo sensu a natiuitate. Az. sic posita no sic intelligit sicut p in eius pbiatice. C 2. deficiete nobis aliquo sensu a natiuitate. adhuc si de miraculose careat in nobis spem illi sensibiliu posset acquirere sciaz sensibilem illius sensus. p. sicut arguebat z ro. C 3. deficiete nobis aliquo sen

tu a natiuitate naliiter possibile est nobis acquirere sciaz in cofuso de sensibili illius sensus quo ad cept eius coes qditatiuus: lz no specificos. pbat. na posito qz for. deficiat sensus visus adhuc mediatiu alijs sensibz posset for mari aliqui coceptus coes visibilibz: sicut isti cept ens aliqd. r bz qbus formatis intellectus for. pot ex illis coceptibus formare p pones sciencia. in sciendo aut illas bz sciencia de sigto illoz terminoz: no plus de vno qz de alio. igit intellect for. in significado illa hne bz sciaz d sensibili ipi visus: sic de sensibiliu aliqoz sensu. C 4. deficiete nobis aliquo sensu a natiuitate no pole est acquirere sciaz p pzia de sensibili illius sensus quo ad ceptu qditatiuu. p. na posito qz for. careret a natiuitate olfatu. r ipse videret qz plura aialia a loginquo mouerent ad cibū que nec pcpit tactu: nec gustu: nec visu: nec auditu. apparet nece qz illa aialia pcpit illu cibū p olfatu. r vltari ar qz si p itellz. qz illa aialia carer intellectu. qz argueret qz p alium sensuz. Et vltari argueret qz nec pvisuz: nec p auditu: nec per tactu: nec p gustu. cofludif qz p aliu sensuz ab istis qtuoz. r p nis arguit. qz aliqd est obiectu istius sensus aliob ab obiecto aliqoz sensu: r hoc ee hre sciaz p pzia de sensibiliu istius sensus: lz no p ceptu qditatiuu r specificu. C 5. deficiete nobis aliquo sensu a natiuitate ipole est nos acquirere sciaz p pzia de sensibili illius sensus: quo ad coceptus eius specificos. r illa coflusionem intedebat Az. p. na deficiete nobis aliquo sensu a natiuitate ipole est nos acquirere sciaz p pzia de sensibili illius sensus: quo ad coceptus eius specificos. qz b. n. reperit qz de illa re qua nunq vidit: nec fuit in sensu eius: nec pot habere ceptuz specificuz: nec intellectus pot formare in se ceptuz specificos. aut res que siliis in spe nunq fuit in sensu illius. r ppter hoc de deo r intelligetuz: de ma pma no possum habere sciencia p pzia quo ad ceptuz qditatiuos p pios ipsoz: quis bene habea sciaz de eis p pzia p qda circulationes. bene tn veru est qz possum de eis habere sciam quo ad coceptus qditatiuos coes.

Ex his dictis p. quatu pbat rones facte in pncipio fm coflusiones. n. positas vident vrs suis. r sic soluit ad intellectuz questionis.

Amplius si demonstratio est syllogismus demonstratiuus cause r propter quid. quod autem demonstratiua priuatiua hic manifestum sit. Questio. xxx.

Meritur trigesimo. vtru demonstratio vltis sit potior qz particularis. r affirmatiua qz negatiua. C Et arguit pmo. qz demonstratio particularis sit potior qz vltis. qz illa demonstratio e potior que magis facit scire: sed demonstratio particularis magis facit scire re qz vltis. ergo r. maior est nota. qz scire est finis demonstratiuus. ergo demonstratio que magis facit scire illu finē e potior. minor pbat. qz demonstratio particularis facit scire rem in spali: r in pti. lz scire aliqd i spali e magis scire qz scire in vlti. magis. n. r certi cognosco for. cu cogisco eu esse aial qz cu for. cognosco eu esse corp r certius cognosco eu esse boiez qz eu esse aial so. r adhuc certius cognosco eu esse huc boiez qz eu esse boiem solu. C Et cofirmat. qz scire rem in speciali est cognitio determinata. scire aut rem in vlti est cognitio cofusa r indeterminata. sed mo cognitio determinata est certior r potior qz cognitio indeterminata. ergo r. C 2. illa demonstratio inter ceteras est potior que est ex sensatis. sed demonstratio particularis est ex ppingozibz sensatis. demonstratio aut vltis est ex remotioribz sensatis. ergo r. maior est nota. qz Az. dicit circa finē fecudi hui. qz pncipia sumunt p sensuz: r per experientia r memoriaz ppinguozia sensatis sunt ppinguozia pncipuz: r

per nis demonstrationes ex eis sunt alijs potiores. quato eni aliqua demonstratio est ex ppingozibus pncipuz: raro ipsa est potior r euidentior. qz aut demonstratio particularis sit ex ppingozibz sensatis. p. p. Az. in littera dicentē. demonstratio particularis in sensu pncipif. hoc est id. qz sensus est particulari. intellect aut vltis. vltis autem remotissima sunt a sensu. r per nis demonstratio vltis videt esse icerta r ifirma r difficilis. C 3. pbat. qz demonstratiōes negatiue affirmatiuis sūt potiores: qz pmo pncipuz e ex negatiuis. r no cōtingit idē simul ee r no esse. r p nis demonstratiōnes negatiue sūt ex ppingozibz pncipuz. r p nis potiores qz affirmatiue. C 4. na multe demonstratiōes mathematice negatiue demonstratiōibz affirmatiuis in scia nali vel in me sunt potiores. qz falsuz qz vlt demonstratiōes affirmatiue sūt potiores demonstratiōibus negatiuis.

In oppositum est Az. i pmo hui. tractatu z. in illo caplo. Cu aut ois demonstratio vbi pbat in coibz demonstratiōes illas esse potiores demonstratiōibz particularibz r bñ qz rōnibz qz demonstratiōes affirmatiue sūt potiores demonstratiōibus negatiuis.

In ista questione poneda est pmo vna distinctio. 2 coflusiones.

De primo distinctio sit ista. aliqua demonstratio dicit vltis ex vltitate terminoz cu qb pze misse: r celo illius demonstratiōis coflituunt. r sic loquedo de demonstratiōe vlti demonstratiōes metaphysice sunt vltiores qz demonstratiōes mathematice: vel scie nalis: qz demonstrationes metaphysice sunt ex terminis magis coibus qz demonstratiōes mathematice. sunt. n. ex illis terminis ens ali quid. causa carū quo qui sunt termini coiozes qz isti termini. magnitudo. numero. linea. superficies. corp. r angulus. ex qb sūt demonstratiōes mathematice. r sic dicim demonstratiōem me in ordine ad demonstratiōem me. C 2. aliq demonstratiō dicit vltis ex vltitate pmissarū r nis. pbat. ppositio dicit vltis ex eo qz in ea subyct terminu cois signo vlti determinat: r sic accipiedo demonstratiōem vltis. demonstratiō vltis est in barbara: r in celaret. demonstratiō aut particularis est in dary r ferio. C 3. aliqua demonstratiō dicit ee vltis ex vniuersalitate pmissarū r nis put ppo d vltis: ex eo qz in ea subyct terminu cois signo vlti determinato illius demonstratiōis. pbat. demonstratiō d vltis: ex eo qz est de pmissis fm qz ipsuz. r demonstratiō illa particularis qz est ex pmissis r hne no fz qz ipm. illo mo illa demonstratiō qz demonstratiō qz triagulus hz tres eqles duobz rectis est vltis. sed demonstratiō qua demonstrat qz ptocheles hz tres. pot dicit pti sic loquedo de demonstratiōe pti r vlti. Az. loqbat in p hui. cu dicebat demonstratiō vltis ee potior de demonstratiōe parti.

Tuc sit prima pmo. loquedo de demonstratiōe vlti r particulari pmo. demonstratiō vltis e deterior qz demonstratiō particularis. p. na ppo in qua aliquis terminu vniuersalitate verificat de aliquo termino min cois est magis certa qz ppo in q terminu cois verificat de eode. vn videdo for. a remotis certi e qz h venies est aial qz qz illud venies sit aial bō. r certi est qz hoc venies sit corpus qz hoc venies sit aial. igit demonstratiōes ex bz pponibz qz sūt ex teris magis coibz certiores sūt qz sint ex teris min coibz. r de se. r ams adhuc pstr: qz noti spalis qz cogsci tur aliqd p dicitu spale de aliq p supponit notitia vlem qz cognoscat aliqd min vlt de illo. igit noti vltis certior est qz noti pti. r p nis demonstratiō vltis potior e qz demfo particularis. r 13. r ams p. qz noti qz cogisco for. ee boiez p pponit notitia qz cognosco ipuz ee aial. r qz no spalis aduenies notitie vlti. r vltis noti qz cogisco for. ee boiez aduenies noti qua cogisco ipm ee aial coflituit vna noticia magis certa qz sit noti vltis solu. C 3. aliq dubitaret. ppositio qz noti spalis: puta qz for. cogsci ee bō. sit in intellectu

platonis sine cognitiōe vlti: r cognitiō vltis ee in intellectu ciceronis: puta cognitiō qz for. cognoscat ee aial: tuc qz qz illaz cognitiōnū ee magis pfecta. R. n. negado casuz. vn no est pole qz noti spalis sit sine noti vlti. r qz in intellectu for. no pot esse noti qua cognoscat ptonē: esse boiem nisi in eo sit noticia qua cognoscat enz esse aial. tamē hoc no puerit. r qz dixi noticia spale p supponere noticia vltis. C 2. loquedo de demonstratiōe vlti r particulari 3. demfo vltis potior est demonstratiōe particulari extēsiue. p. qz extēdit se ad omnia r p omnia ad supposita qz ad rēpoza. C 3. loquedo de demonstratiōe vlti r particulari 3. dicto demonstratiō vltis potior e demonstratiōe parti. ista hne pbat Az. i p h. i. c. palegato septē rōnibz. C 4. demonstratiōes affirmatiue demonstratiōibus negatiuis sunt potiores. ista coflusionē pbat Az. in p huius. in capitulo pallegato qz ratiōibus.

Ad rationes. vltis r. dico qz quis demonstratiō particularis faciat scire rez no spali demfo vltis no vlti. tū de demonstratiō vltis est potior qz sit demonstratiō particularis p p B qz no vltis est potior qz no particularis: ppter hoc qz noticia vltis est prior qz noticia parti. r p dicitur vltis pncipuz cogsci tur r certi r magis firme de aliquo qz p dicit spalia: qz vltis postea ex noticia vlti r noti spali possit fieri no pfectior qz sit no vltis solu. r ex hoc p. ad affirmatiōem. C Ad 2. illa demonstratiō que ee ex ppingozibz r. pcedo. sed cu d vlti demonstratiō vltis est ex remotissimis a sensu negat: r qz dicit demonstratiō vltis est ex vltibz admittat. r qz vltari d vltis sūt remotissima a sensu. B bñ pcedit de vltibz in calitate: sicut sunt de r intelligetuz: de qbus intelligit p dicit auctoritas. mo ex talibz vltibus non intelligit demonstratiōem vlem ee: cu dicit demonstratiōem ee ex vltibz. sed B magis intelligit de vltibz in significado: r de illis negat qz sit remotissima a sensu. C Ad tertia. pmo p. est negatiuu. de B aliqui dicit qz illa. no rtingit idē simul ee r no ee. no e ois. sic p. qz quolibet alio sit pmo: imo dicit illa ee caz p ma aliqd ens. r idē demonstratiōes affirmatiue sunt ex ita ppingozia pncipuz: sicut demonstratiōes negatiue. r cu hoc ppter aliq alia rcurrētia sunt potiores. C Nota tñ qz no ois demonstratiō affirmatiua est potior qlibet negatiua. ex hoc soluit d r tu argumētū: r sic soluit totū dubiū demonstratiōes mathematice negatiue mltis demonstratiōibz in scia nali affirmatiuis sūt potiores. r sic soluit ad rōnes questionis.

Altera at scia est ab altera quozisqz pncipia: n3 ex eisde: n3 ex alterutris ff. 26. xxxi.

Meritur trigesimo p. vtru scia simplr demonstratiua capiat vnitatē vel distinctionē a hne vel a pncipuz. C Et arg p qz a hne: qz ab illo scia capiat vnitatē: vel distinctionē: de quo ee illa scia: lz bec est h. n. e B qd scit: co qz ee h B qd de demfo e demfo de illo est scia. qz r. C Et cofirmat. na bit distinguit p obta lz ee obz ipius scie que ee qdā bit. igit ipa scia capiat vnitatē: vel distinctionē ex vnitatē vel distinctiōe nis: cui e scia B e qz scie qz sūt hnu eiusde spē: sūt autē spē. r scie qz sūt hnu distinctarū spē: distinguunt spē. C Deinde p qz scia simplr demonstratiua no capiat vnitatē vel distinctionē a hne cui e scia. p sic. eiusde nis pnt ee diuerse scie. qz r. 23. r ams p. na de eade hne pot ee scia qz. r pp gd. ille aut sūt diuerse. qz r. assu pti p. qz eades h. puta luna eclipsat. p sciri scia qz. r pp gd. C Et pstr. na eade h scit scia nali. h scia astrologie. p d illa. terra e rotūda qua demfoant nalis r astrolog. B idē p d illa hne. 4. ff. elta: r n pla: qua dmfat Az. i lra. p li. d gna r celi scia li. d gna. e diuerse: r scia li. d celo ig eade h p sciri i diuerse scys. C Deiu p qz scia simplr demonstratiua capiat vnitatē vel distinctionē a hne. p. qz d eade h me r na

Quantum ad 2^m sciendum est qd qones pnt distingui...

Ad rationes Ad pma qm dicit qd e: qd e: snt p...

In oib⁹ aut talib⁹ h⁹ qrit. vtz deficit. vtru sit...

stionu. hoc est falsuz. r falsitas pz p dicit. r oia pba. na...

In oppositum In ista questione pmo aliqua sunt notada. z: ponen...

Quantum ad pma sciendum est qd aliquid qrim⁹...

Quantuz ad 2^m sit pma qclo. ois qd ppe dicta...

ne significat pmissas e ca illi sic ee sic figur p hie. vte...

Ad rationes. Ad pma r ad 2^m patz ex positione.

Apus aut qd est vtru syllogismus sit aut...

Veritur 6°. vtu qd qd est sit termina...

Ad rationes pma ro pbat. vtz est. n. q. pma q...

Ad oppositum istius arguit pbando qd qd...

Similiter pro ista qone sit pma q. q. qstio qd e...

ru vel ptepe significabile vere. s3 mo quod qd est no est...

Ad rationes pma ro pbat. vtz est. n. q. pma q...

Quare pma qde significat qd est: no autez...

Veritur 7°. vtru me demfa⁹ potissi...

fecis sibi oppositis: s; mo b're angulū extrinsecū duob' in...

In oppositum

subti: s; idē est d'ffo subti r nō passiois. igit' rē. a. nota: eo...

Breuter in ista

qōne pono vnicā s; nes. s. me. diū dem'ratiois potissime o3...

Ad rationes

Ad p'maz dicit q' qn' Ap. dicit q' rō rē. p' p'mū terminū itelligit sub...

que est passio. Ad 2^m p3 ex dictis. naz bñ 2ª passio de...

Ap' p' p' q' quid est necesse est mediū esse q' quid est: r' p' p' p' p' p' p' q' r' e' b' o' c' i' d' e' m' o' n' s' t' r' a' b' i' t'.

Queritur

ppō in q' p' d'ffo de suo diffinito sit dem'rabilis. Et arg' p'mo q' nō. Imme^o nō est dem'rabilis: sed ppō in q' p'dicat' d'ffo de suo diffinito ē...

In oppositū

vī ēē Ap. in lra qñ vult q' vna d'ffo possit dem'fari p' alia de suo d'ffo: s; cur d'ffo mālis p' de' de suo d'ffo: p' d'ffo nō formalē de...

In ista

questione p'mo ponēda est vna d'ffo. 2° ponēda sunt alique cōclusiones. d'ffonū q'dā dicunt indicātes qd nois. r alique...

diffinitā figuratur: sicut in ista d'ffone. aial rōnale. nō. n. solus...

Quantum ad

2^m sit p'ma d'ffones expmētes qd nois nō sūt dem'rabiles de...

Ad rationes

Ad p'mā cū dicebat' ppō rē. nego. y^o nō oē s; q' ip' ē imediatū: vī p3 de...

expmētē formā bñ est dem'rabilis p' d'ffonē cās p' cās...

Quonia aut scire opinamur cū sciamus cās. cause aut quattuor sunt. Questio. IX.

Queritur

no. cāe sūt nobis min' note q' cātū. igit' p' cām nō uenit dem'fari cātū. p'na rē eo q' dem'fo d3 ēē ex nēcūs r notiozib'.

Oppositū

Arguit' nā Ap. dicit q' tunc aliqd scire op'amur cū cās e' cogicim': r nō ma...

In ista questione

Quantuz ad p'mā d'ffonē: q'dā sunt cause actuales: quedaz potēiales. cā actualis...

Quantum ad cōdū

sit p'ma p'cto q' p' cām actualē pōt dem'fari cātū tā quo ad eē q' ad fuisse: q' ad fieri. p'na qñ cau...

bent qd rones terminoz secludit vel excludit. C 4°.
no^o aliquoz pncipioz sit nobis me^o sensu memoria r ex-
periencia: sic no^o isti^o. ois ignis e calidus: sic dice bat in que
stioe. r etia de illa ma dicebat in pmo buius.

Ad rationes Ad pma cu p^o qd e^o nobis inata.
na si no^o e^o r. dico qd q^ouis itellus
ante ei^o actualē cognitionē p^o pncipioz sit in po^o ad ea.
ei si opp^o sibi p^ontent nō assentiret: r h^o e^o qd ex sui nā icli-
nā ad assentiendū vō r nō falso. C Ad 2^{am} si nō e^o r. ne-
gat. imo p^o e^o sic nec e^o nobis inata: nec e^o nobis p^o doctri-
nā p^ope dictā acq^ostā: s; bñ p^o sensuz me^o r exp^oriētia: r illud
nō est acq^orire istā notitiā p^o doctriā: eo qd illd qd fuit notū
p^o doctriā fuit notū ex aliq^o notiozib^o determinati-
bus itellctū acq^ostū isti^o. mō q^ouis notitiā p^oncipioz pncipi-
oū sūt p^o sensū memoriā r exp^oriētia: tñ ista nō determināt
itellctū ad assentiendū p^oncipioz. s; p^oncipioz sensu me-
moria r exp^oriētia itellctus se determinat ad assentiendū ipis
pncipioz. Et sic de q^oonib^o libri posterioroz Ap.

Explicuit qōnes subtilissimi Albertuz de Saxonia: sa-
cri ordinis heremitaz sci Augustini sup libros analetico-
roz post^o. castigate ac correcte p venerabiles sacre theo-
logie viros lectozē f^oez Joānez baptistā r bollēt^o. r f^oez
Jacobū baptistā de Alouixuz rauēnatē: sancti Stephani
venetiariū magistrū study eiusdē ordis r voti. Imp^ose mā-
dato r expensis nobilis viri dñi Octauiani Scoti. ciuis
Modoetiēsis. p Bonerū Locatellū Bergomēsez. i. 497.
septimo idus Martias.

Incipiunt tituli questionuz libri posterioruz.

- Prima questio** Utrū de demōstratio-
ne pole sit h^o aliq^oz
distinctas notitias specie. carta. 2.
1°. Utrū tñ s^o sit obm scientie. 2.
2°. Utrū possibile sit nos aliqd scire. r vtrū
possibile sit nos aliquid scire de nouo. 3.
3°. Utrū pole sit nos aliquid scire de nouo. 4.
4°. Utrū due sint p^ocognitiōes r nō plures: nec pauciozes
videlicet qz est. r quid est. 5.
5°. Utrū ante cuiuslibet p^opnōis demōstrabilis oportuerit
p^orecognoscere: qz est de subiecto. 6.
6°. Utrū in demōstratione maior cognoscatur. 6.
7°. Utrū diffinitio ipsius scire sit bona. 7.
8°. Utrū diffinitio demōstrationis sit bona. 8.
9°. Utrū nō ens possit sciri. 8.
10°. Utrū ad veritatē cuiuslibet p^opnōis requirā: r suffi-
ciat sic esse sicut per ipsam significat. 9.
11°. Utrū ista p^opō sit vera. ppter quod vnūq^oqz est tale
r illud magis. 10.
12°. Utrū necius sit magis scire p^omissas q^o s^onez. 11.
13°. Utrū itellct^o oppositis pncipioz possit assentire. 12.
14°. Utrū pole sit circulariter demōstrare. 13.
15°. Utrū ois demō sit ex necus r ipolib^o alr se h^ore. 13.
16°. Utrū diffō r q^oz ps diffōnis p^odicet p se de diff^o. 14.
17°. Utrū in ista p^opōne. rōnale est aīal. p^omū p^odicet p se
de subiecto: r vlr g^ois de d^oria. 15.
18°. Utrū sint solū duo modi dicēdi p se r nō plures. 15.
19°. Utrū ois p^opō de per se sit necessaria r eōnuerio. 16.
20°. Utrū 3° modus de p se r 4° ptineat ad demō^o. 16.
21°. Utrū esse vlc siue s; q^o ipsuz sit immediatū. r ois p^opō
vltis posterioristica siue de s; q^o ipm sit ime^o. 17.
22°. Utrū ois demōstratio sit ex p^omissis de s; q^o ipz. 18.
23°. Utrū pole sit demōstrationē dīcedere de g^oie i gen^o. 18.
24°. Utrū in oi de^o necē sit me^o r ex^o. eē de eodē g^oie. 19.
25°. Utrū scie mathe^o sint certissime. 19.
26°. Utrū demōstratiōes ad eādē cōclusionē possint multi

- placari s^om multitudinez. 19.
28°. Utrū vna scia possit dici ps alter^o sciētie. 20.
29°. Utrū deficiente nobis aliquo ser^o possibile sit nos
acquirere aliquā sciaz de sensibili illi^o sensus. 21.
30°. Utrū demōstratio vltis sit potior q^o particularis: r af-
firmatiua q^o negatiua. 21.
31°. Utrū scia simplr demōstratiua capiat veritates vel di-
stinctionē a cōclusionē vel a pncipioz. 22.
32°. Utrū sciētia demōstratiua aggregata ex plurib^o habiti-
bus plurū s; nuz r p^ocessuū capiat vnitatē vel distin-
ctionēz a subiecto. 22.
33°. Utrū scibile sepe ab op^oabili: r scia ab opione. 23.
Tituli secundi libri.

- Prima questio** Utrū illa p^opō sit va quaz po-
nit Ap. questiones sunt eāles
numero bis que vere sciūtur. 23.
1°. Utrū quattuor sint cōclones r nō plures nec paucio-
res. v; si est. qz est. qd ē. r ppter qd ē. 24.
2°. Utrū ois questio sit questio medij. 24.
3°. Utrū pole sit idē sciri demōstratiue r diffinitiuē. 25.
4°. Utrū ois questio sit determinabilis de^o. 25.
5°. Quō questio qd est de qua veri nō ponebat aliqua p^o
sit terminabilis. vtrū demōstratiue vel diffinitiuē. 26.
6°. Utrū mediū demōstratiōis potissime debeat eē diffi-
nitio subri vel passiōis demōstrabilis de suo subo. 26.
7°. Utrū diffinitio possit demōstrari de suo diffinito. 26.
8°. Utrū p^oez cāz possit demōstrari causatū. 27.
9°. Utrū eadē cōclusio possit demōstrari per plura me-
dia causalia. 27.
10°. Utrū eiusdēz demōstrationis possint esse plura me-
dia causalia nō subordinata in eodē genere. 28.
11°. Utrū notitiā p^oncipioz sit nobis inata vel per
doctrinā acq^ostā. 29.

**Jacobus Baptista. Alouisius Rauennas. Augustinia-
nus Larulo Emiliano adolescenti erudito patrio Ue-
neto. S. P. D.**

De posterioribus Aristotelis analeticis liber a
precipuis nostris latinis Egidio. romano: r
Paulo veneto interpretatus est. Quos sane cō-
sui difficillimū opus illud declarasse. vt cassa
foret alterius expositoris opera: quū singula
mediocri stilo: r sūma atq^o difficillima ab ipsis ptractata
sint. Accedit modo Albertus saxo nostre aureliane reli-
gionis honos: quē inter omnes questionarios apud sapiē-
tissimos p^omarū esse arbitro. Qui in libris posterioristi-
cis adeo egregie questiones ambiguas: r salebrosas: q^o in
his libris fieri possent: perfecte absoluteq^o dissoluit. Que
p^oesse graues r acerrime sunt. Ideo ne hic mēdosus r tā-
ti auctoris interpres p^odiret in lucē: vt litteratorū studiū
iuuaremus: castigādū cognoscendūq^o frater Joānez ba-
ptista Tbolentinas omniū bonarū litterarū cultor: r ego
vna sumpsimus: idq^o opus imp^omedū emēdatissimū im-
p^oressoribus tradidimus. Uerū cui be nostre vigilie dedi-
cari cōsecrariq^o possent: te vnū maxime delegi ob egre-
giam indolē atq^o ingenij acumen. Cui si vitā fata sinent
in sūmū r sapiētissimū virū te euasurū nō dubito. Susci-
pe igit^o benigne opus ad te directū. Quod ob beniuolēti-
am inter nos iaz diu cōtractā: obq^o eximia clarissimi geni-
toris tui erga me merita collata: vt p^o ceteris ita mihi di-
lectus es: par mihi visus est: qd spero cōprobatū. Nam
in liberalibus disciplinis (pro vti bec tua p^omordia p^o se
ferre vident^o) superiores neminē habebis tuo euo iudū-
co. Proinde nō parū mihi videbor adeptus glorie. si hāc
meam in te beniuolētiā sūmā dignosces. Vale ergo ven-
ture emilianoꝝ familie ornamentum.

Domini balladij Sorant carmen.
Laticolis est vna fides: bec pādīt ol impuz.
Omnibus bec pprie sola salutis iter.
Hāc colui: firmoq^o fidē cōplexus amore.
Augustinus habet religionis onus:
Qui sensus apit n^ofos: passiz q^o enigmata soluit:
Porrigit ad superū regna beata manus.
Bec dixisse satis: s; qua mō laude sequamur.
Qui nostri decus est ordinis eximium:
Dicitur obscuros hic albertus omnes
Dissoluisse locos dignus honore coli.
Dignus r extolli modicis nō laudibus: ore
Sed clario: cesset nostra s^obalia loqui.

Registrum

A	B
Questiones	multarū cōclusionū
Clarissimi doctoris	as lineas: r similiter.
Nec etiā potest.	Secdo nā sic est.
B	E
prius tempore q ^o	q ^o rimus mediū ad
nem p ^o missari: r	sic significatur
corū in illa parte.	diffinitū signatur:
L	Finis.
posset apparere	
hoc vel simpliciter	
est vera: est vera	

Handwritten notes and symbols, including the letters 'Ja' and 'L' with a circle around the 'L', and a small circle containing '0/5' and 'll'.

